Powszechny

Dziennik praw krajowych i rządowych

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi wraz z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Część XXXIX.

Wydana i rozesłana dnia 7. Lutego 1853.

Allgemeines

Landes-Geſetz- und Regierungsblatt

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auſchwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

XXXIX. Stück.

Ausgegeben und verſendet am 7. Februar 1853.

289.

Obwieszczenie krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 15. Października 1852,

tyczące się utworzenia i poczęcia czynności urzędu przeznaczonego do wymierzania należytości skarbowych we Lwowie.

Na mocy rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 2go Sierpnia 1852 r. do l. 26861/1804 utworzony zostanie ku wymierzania bezpośrednich należytości (od interesów prawnych, zlewków majątku, tudzież urzędowań wypływających z prowizorycznej ustawy z dnia 9. Lutego 1850 roku) z dniem 1. Listopada 1852 r. we Lwowie oddzielny urząd pod nazwą: „c. k. Urzędu przeznaczonego do wymierzania należytości skarbowych“.

W okręgu c. k. lwowskiemu urzędowi podatkowemu przydzielonym sprawować ma urząd ten, z wyłączeniem poboru pieniędzy, wszelkie czynności, których sprawowanie było dotychczas obowiązkiem lwowskiego urzędu podatkowego i lwowskiej powiatowej administracyi skarbowej. Co się zaś tycze powiatów urzędu podatkowego winnickiego, szczérzeckiego, grodeckiego i janowskiego, tedy w urzędowaniu urzędu do wymierzenia należytości skarbowych wchodzą te tylko czynności, które dotąd wchodziły w zakres działania pomienionej powiatowej administracyi skarbowej. Względem rekursów przeciw dekretom onego urzędu rozstrzyga w drugiej instancyi lwowska powiatowa administracyja skarbowa.

Wszelkie więc doniesienia i zawiadomienia o aktach podlegających opłacie należytości skarbowych, o ile przesełane być miały do lwowskiego urzędu podatkowego, mają, począwszy od dnia 1. Listopada 1852 r., oddawane być do pomienionego urzędu.

Co do publicznej wiadomości podaje się.

Krajewski m. p.

290.

Rozporządzenie krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 18. Października 1852,

wydane do wszystkich powiatowych administracyj skarbowych, urzędów cłowych i do straży skarbowej,

względem zmiany co do upoważnienia do ekspedyjowania towarów, jakie miały c. k. urzędy cłowe w Modelnicy i Koćmirzowie.

W skutek rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 8. Czerwca 1852 r. l. 10306/504 urząd cłowy (komora) w Modelnicy, w dodatku do nowej taryfy cłowej z dnia 6. Listopada 1851 r., str. 213, pod nr. 219,

289.

Kundmachung der Finanz-Landes-Direkzion vom 15. Oktober 1852,

betreffend die Errichtung und den Wirksamkeitsbeginn eines k. k. Gebührenbemessungsamtes in Lemberg.

Auf Grund des Erlaßes des hohen k. k. Finanz-Ministeriums vom 2. August 1852 Z. 26861/1804, wird mit 1. November 1852 zur Bemessung der unmittelbaren Gebühren (von Rechtsgeschäften, Vermögensübertragungen und Amtshandlungen nach dem provisorischen Gesetze vom 9. Februar 1850) in Lemberg ein selbständiges Amt unter dem Namen „k. k. Gebührenbemessungsamt" in Wirksamkeit treten.

Bezüglich des dem k. k. Steueramte in Lemberg zugewiesenen Bezirkes hat dieses Gebührenbemessungsamt alle Amtshandlungen mit Ausnahme der Geldeinhebung zu vollziehen, welche bisher dem Lemberger Steueramte und der Lemberger Kameral-Bezirks-Verwaltung obgelegen waren. Hinsichtlich der Steueramts-Bezirke Winniki, Szczérzec, Grodek und Janow liegen dem Gebührenbemessungsamte nur jene Amtshandlungen ob, welche bis nun in den Wirkungskreis der gedachten Kameral-Bezirks-Verwaltung gehört haben. Ueber Rekurse gegen die Entscheidungen des Gebührenbemessungsamtes entscheidet in zweiter Instanz die Lemberger Kameral-Bezirks-Verwaltung.

Alle Mittheilungen und Anzeigen der gebührenpflichtigen Akte, soweit sie an das Lemberger Steueramt zu leiten waren, sind daher vom 1. November 1852 angefangen an dieß Amt zu richten.

Dieß wird zur öffentlichen Kenntniß gebracht.

Krajewski m p.

290.

Erlaß der Finanz-Landes-Direkzion vom 18. Oktober 1852,

an sämmtliche Kameral-Bezirks-Verwaltungen, Zollämter und die Finanzwache,

hinsichtlich der Aenderungen in dem Expedizions-Befugnisse der k. k. Zollämter **Modelnica** und **Koćmirzów.**

Zu Folge Erlaßes des hohen k. k. Finanz-Ministeriums vom 8. Juni 1852 Z. 10306/504, wurde das im Anhange zum neuen Zolltarife vom 6. November 1851, Seite 213, sub Nr. 219, als Nebenamt I. Klasse bezeichnete Amt in Model-

nazwany pobocznym cłowym urzędem klasy I., powrócił znowu do kategoryi urzędów cłowych ubocznych klasy II., urząd zaś cłowy w Koćmirzowie w tymże dodatku pod l. 221 urzędem pobocznym klasy II. rzeczony, upoważniono wyjątkowo do oclania cłem wchodowem następujących przedmiotów w nieograniczonej ilości, mianowicie: „bydła rzeźnego i kolnego“ oddział 19, od „wosku“ oddział 29, „miodu“ oddział 24, „piérza na pościel“ oddział 40. lit. *c)* i „piór nie wymienionych oddzielnie“.

Nadto rozporządzeniem wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 12. Lipca 1852 roku l. 23931/1760 pomieniony poboczny urząd cłowy klasy II. w Koćmirzowie upoważnionym został do oclania cłem wchodowem nasion w nieograniczonej ilości, pod oddział 16. lit. *g)* taryfy cłowej należących, a rozporządzeniem Ministerstwa skarbu z dnia 23. Sierpnia 1852 r. l. 28685/2143, takiż urząd cłowy klasy II. w Modelnicy do oclania cłem wchodowem produktów mącznych i mlewa równie w nieograniczonej ilości, należących do oddziału 14. taryfy.

Postanowienia te podają się ku zachowaniu do wiadomości.

Krajewski m. p.

291.

Rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 26. Października 1852,

wydane do wszystkich urzędów obwodowych, włącznie z Bukowiną (za równoczesnem udzieleniem tegoż gubernijalnej komisyi krakowskiej),

którem ogłasza się przepis wykonawstwa najwyższej ustawy o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852 r. (Dziennik praw krajowych, część XXXV., nr. 240), tudzież o skuteczności prawa tego w księstwie Lichtensztejn.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 15go Sierpnia 1852 roku nadać Swą sankcyję nowej ustawie o przywilejach. (Dziennik praw krajowych, część XXXV., nr. 240). Ze względu na tęż ustawę wydało wysokie Ministerstwo handlu przepis o jej wykonawstwie, a oraz, ponieważ ta najwyższa ustawa o przywilejach na mocy §fu 11. zawartego między Austryją a udzielnem księstwem Lichtensztejn traktatu celno-związkowego ma moc już z prawa obowiązującą także i w pomienionem księstwie, także osobne obwieszczenie, celem rozszerzenia powszechnej wiadomości o tym stosunku.

Rząd krajowy, przesełając w skutek dekretu Jego Ekscelencyi JW. Ministra handlu z dnia 15. Października 1852 r. do l. 1888, urzędowi obwodowemu załączone tu egzemplarze owych dokumentów ku zastosowaniu się, czyni go także na to uważnym, iż według §. 3. powszechnego przepisu o pu-

nica in die Kategorie der Nebenzollämter II. Klasse zurückgeführt; dagegen das daselbst unter der Zahl 221 als Nebenamt II. Klasse aufgeführte Amt in Koćmirzów ausnahmsweise ermächtiget, folgende Gegenstände, als: „Schlacht- und Stechvieh" Abtheilung 19, „Wachs" Abtheilung 29, „Honig" Abtheilung 24, „Bettfedern" Abtheilung 40 lit. c) und „Federn, nicht besonders benannte", in unbeschränkter Menge der Eingangsverzollung zu unterziehen.

Ferner wurde mit dem Erlaße des hohen k. k. Finanz-Ministeriums vom 12. Juli 1852 Z. 23931/1760, das gedachte Neben-Zollamt II. Klasse in Koćmirzów ermächtiget, die unter die Tarifsabtheilung 16 lit. g) zu reihenden Samengattungen in unbeschränkter Menge; und mit dem Finanz-Ministerial-Erlaße vom 23. August 1852 Z. 28685/2143 wurde das Neben-Zollamt II. Klasse in Modelnica ermächtiget, die unter der Tarifs-Abtheilung 14 vorkommenden Mehl- und Mahlprodukte gleichfalls in unbeschränkter Menge der Eingangsverzollung zu unterziehen.

Diese Bestimmungen werden zur Darnachachtung bekannt gegeben.

Krajewski m. p.

291.

Erlaß des Landesguberniums vom 26. Oktober 1852,

an sämmtliche Kreisämter mit Einschluß der Bukowina, (unter gleichzeitiger Mittheilung an die Gubernial-Kommission in Krakau),

womit die Vollzugsvorschrift zum Allerhöchsten Privilegiengesetze vom 15. August 1852 (Landes-Gesetzblatt, XXXV. Stück, Nr. 240), und die Wirksamkeit dieses Gesetzes im Fürstenthume Liechtenstein bekannt gegeben wird.

Seine k. k. apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 15. August d. J. das neue Privilegiums-Gesetz (Landes-Gesetzblatt, XXXV. Stück, Nr. 240) sankzionirt. Mit Rücksicht auf dasselbe hat das hohe Handelsministerium eine Vollzugs-Vorschrift, und weil das Allerhöchste Privilegien-Gesetz zufolge §. 11 des zwischen Oesterreich und dem souverainen Fürstenthume Liechtenstein abgeschlossenen Zollvereinsvertrages auch in dem genannten Fürstenthume rechtliche Wirksamkeit erlangt, zur Verbreitung allgemeiner Kenntniß dieses Verhältnisses eine spezielle Kundmachung erlassen.

Indem zu Folge Dekretes Seiner Exzellenz des Herrn Handels-Ministers vom 15. Oktober 1852 Z. 1888 dem Kreisamte von diesen Dokumenten die anruhenden Exemplare zur Nachachtung übersendet werden, wird zugleich darauf aufmerksam gemacht, daß nach §. 3 der allgemeinen Vorschrift über die Kundmachung der Gesetze

blikacyi praw z dnia 4. Marca 1849 r., nowa ustawa o przywilejach poczyna być obowiązującą z dniem 30tym po upływie dnia onego, w którym w Dzienniku praw państwa i rządu wydaną a stosunkowo rozsełaną została, to jest z dniem 25. Października 1852 r. *).

Nakoniec oznajmia się także, iż z dniem, w którym wejdzie w życie nowa ustawa o przywilejach, rozpocznie wraz swą czynność nowo urządzone c. k. archiwum przywilejów, i odtąd też w dyrekcyi registratury gubernijalnej prowadzony będzie skorowidz (index) w celu udzielania wiadomości w rzeczach przywilejów (§. 33. patentu o przywilejach), a przegląd tegoż każdemu będzie wolny.

Gołuchowski m. p.

Aneks 1. do nr. 291.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 5. Października 1852,

obejmujące przepis o wykonawstwie najwyższej ustawy o przywilejach, wydanej dnia 15go Sierpnia 1852 roku.

I.

Postępowanie władz przy odbiorze podań o wyłączne przywileje.

§. 1.

Przegląd podania przed wzięciem tegoż w urzędowe roztrząśnienie

a) pod względem opłaty taksy.

Władza, do której wedle §. 8. najwyższej ustawy o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852 r. wniesione jest podanie o udzielenie przywileju, powinna przedewszystkiem przekonać się, czyli do tejże dołączono bądź taksę w gotowiźnie wypadającą w stosunku do czasu, na który życzono sobie uzyskać przywilej, bądź dokument, iż takowa w której c. k. kasie zapłaconą została.

Jako jedynie ważny dowód, iż taksę zapłacono, posłuży kwit wydany przez tę c. k. kasie, w której uiszczono się z opłaty.

§. 2.

Własności kwitu.

Kwit taki ma zawiérać:

a) nazwisko proszącego o udzielenie przywileju;

---

*) Porówn. rozporządzenie Rządu krajowego z dnia 20. Listopada 1852, w części XL., nr. 297.

vom 4. März 1849 die verbindende Kraft des neuen Privilegien-Gesetzes mit dem dreißigsten Tage nach Ablauf desjenigen Tages beginnt, an welchem dasselbe in dem Reichs-Gesetz- und Regierungsblatte ausgegeben und rücksichtlich versendet wird, das ist, vom 25. Oktober 1852 *).

Schließlich bemerkt man, daß mit dem Tage als das neue Privilegien-Gesetz in verbindende Kraft tritt, auch das neu errichtete k. k. Privilegien-Archiv seine Wirksamkeit eröffnen werde, und das Nachschlage-Register für Auskunfts-Vertheilungen in Privilegiensachen (§. 33 des Privilegien-Patentes) bei der Gubernial-Registratur-Direkzion geführt werde, und zu Jedermanns Einsicht offen gehalten werden wird.

Goluchowski m. p.

1. Beilage zu Nro. 291.

Verordnung des Handelsministeriums vom 5. Oktober 1852,

enthaltend die Vollzugs-Vorschrift zum Allerhöchsten Privilegien-Gesetze vom 15. August 1852.

I.

Verfahren der Behörden bei Uebernahme von Gesuchen um ausschließende Privilegien.

§. 1.

Durchsicht des Gesuches vor Uebernahme zur Amtshandlung betreffs

a) des Taxerlages.

Die Behörde, bei welcher nach §. 8 des a. h. Privilegiumsgesetzes vom 15. August 1852 ein Privilegiumsgesuch überreicht wird, hat sich vor Allem zu überzeugen, daß dem Gesuche die für die angesuchte Privilegiumsdauer entfallende Taxe im Baren, oder der Nachweis beigeschlossen ist, daß dieselbe bei einer k. k. Kasse bereits bezahlt worden ist.

Der allein giltige Beweis über die schon geleistete Zahlung ist ein von der k. k. Kasse, bei welcher die Zahlung stattgefunden, ausgestellter Empfangsschein.

§. 2.

Erfordernisse des Empfangsscheines.

Dieser Empfangsschein hat zu enthalten:

a) den Namen des Privilegiumswerbers;

*) Vergleiche damit den Erlaß des Landesguberniums vom 20. November 1852 im XL. Stück, unter Nro. 297.

b) przedmiot przywileju, zgodnie z zawartém w podaniu orzeczeniem;

c) ilość lat, za które opłacono taksę; naostatek

d) wyrażoną literami kwotę odebranej taksy.

§. 3.

Skutki dostrzeżonego niedopełnienia w tym względzie.

Jeśli władza dostrzeże, iż przypadająca taksa wcale nie, albo niezupełnie została zapłaconą, tedy powinna to zaraz podającej stronie oznajmić, przyjęcia zaś prośby odmówić tak długo, dopóki przypadająca wedle przepisu taksa gotowizną w całości złożoną, albo kwit c. k. kasy na zapłaconą już w zupełności, przedłożony nie zostanie.

§. 4.

b) we względzie przepisanej osnowy podania i potrzeby alegatów.

Jeżeli rzecz co do złożenia taksy w ilości prawnie przypadającej znaleziono w porządku, natenczas władza w przytomności podającego rozpozna, czyli prośba dobrze jest skreśloną i należycie podpisaną, tudzież czyli dołączone są do niej alegata przepisane.

Jeśliby władza przy tym rozpoznaniu dostrzegła jakiego braku lub uchybienia, tedy oznajmiwszy to podającemu, ma mu prośbę wraz z takową, jeśliby tę w gotowiźnie składał, zwrócić z tym dokładem, iż bez poprzedniego uzupełnienia, lub usunięcia spostrzeżonych uchybień, prośba w urzędową pertraktacyję wziętą być nie może.

§. 5.

Urzędowa czynność po przyjęciu podania.

Władza, do której prośbę o udzielenie przywileju podano, znalazłszy ją wedle przepisu skreśloną i w alegata opatrzoną, poddać też powinna pod przepisane sprawowanie urzędowe.

To sprawowanie zależy na tem, aby:

a) w przytomności strony,

1. umieścić stwierdzenie na okładce opieczętowanego opisu,

2. wygotować certyfikat urzędowy.

§. 6.

1. Urzędowe stwierdzenie, na okładce opisu umieścić się mające.

Na okładce opisu stwierdzić ma władza z dołożeniem własnego podpisu:

b) den Gegenstand des Privilegiums, übereinstimmend mit der im Gesuche enthaltenen Anzeige desselben;

c) die Anzahl der Jahre, für welche die Taxe bezahlt wurde, und

d) den eingehobenen Taxbetrag, in Buchstaben ausgedrückt.

§. 3.

Folgen eines hiebei wahrgenommenen Mangels.

Sollte die Behörde wahrnehmen, daß die entfallende Taxe noch gar nicht, oder nicht vollständig berichtigt worden ist, so hat sie dieß der überreichenden Partei sogleich bekannt zu geben, und die Uebernahme des Gesuches in so lange zu verweigern, als die vorschriftsmäßig entfallende Taxe nicht vollständig im baren Gelde, oder der k. k. Kasse-Empfangsschein über die bereits erfolgte vollständige Berichtigung dieser Taxe beigebracht ist.

§. 4.

b) der vorschriftmäßigen Abfassung und Instruirung.

Ist die Berichtigung des gesetzlich entfallenden Taxbetrages in Ordnung befunden, so hat die Behörde in Gegenwart des Ueberreichers zu untersuchen, ob das Gesuch gehörig abgefaßt und unterzeichnet ist, und ob die vorgeschriebenen Beilagen demselben angeschlossen sind.

Findet dieselbe bei dieser Prüfung einen Mangel oder ein Gebrechen, so hat sie dem Ueberreicher dasselbe bekannt zu geben, das Gesuch sammt den allenfalls im baren Gelde erlegten Taxbetrage zurückzustellen und ihm zu bedeuten, daß das Gesuch ohne erfolgte Ergänzung oder Behebung der bemerkten Gebrechen zur Amtshandlung nicht angenommen werden dürfe.

§. 5.

Amtshandlung nach Annahme des Gesuches.

Ist das Privilegiumsgesuch von der Behörde, bei welcher es überreicht wurde, vorschriftsmäßig abgefaßt und instruirt erkannt, so hat dieselbe das vorgezeichnete Amtsverfahren hierüber zu pflegen.

Dieses besteht:

a) im Beisein der Partei,

1. in der Bestätigung auf dem Umschlage der versiegelten Beschreibung,

2. in der Ausfertigung des ämtlichen Zertifikates.

§. 6.

1. Aemtliche Bestätigung auf dem Umschlage der Beschreibung.

Auf dem Umschlage der Beschreibung hat die Behörde unter ihrer eigenen Fertigung zu bestätigen:

a) dzień i godzinę, kiedy podaną została prożba o udzielenie przywileju, należycie skreślona i w alegata opatrzona,

b) ilość taksy od przywileju zapłaconej.

Proszący o przywilej, albo pełnomocnik jego, ma domieścić swój podpis.

§. 7.

2. Wygotowanie i doręczenie certyfikatu.

Następnie władza wręczy podającemu wygotowany przez nią wedle wzoru A. przepisany certyfikat na odebrane podanie.

Certyfikat ten zawiérać powinien:

a) nazwisko, charakter i miejsce pobytu proszącego o przywilej, lub pełnomocnika jego;

b) dzień i godzinę, kiedy podanie wniesiono;

c) pokwitowanie na zapłaconą taksę od przywileju;

d) odkrycie, wynalazek lub udoskonalenie, co do istoty swojej w podaniu wyrażone;

e) podpis władzy.

Oznaczając godzinę, należy dokładnie trzymać się chwili, w której strona prośbę podała. Funkcyjonujący urzędnik ma onęż przeto zaraz przy odebraniu podania zapisać.

§. 8.

b) Po odprawieniu strony.

3. Przesłanie podania do władzy wyższej.

Ukończywszy czynności urzędowe, które wobec strony załatwione być mają, władza powinna, jeżeli mimotego akt odbioru podania nie odbył się bezpośrednio u krajowej władzy politycznej, odebrane toż podanie wraz ze wszystkiemi alegatami niezwłocznie, a najdalej w przeciągu trzech dni zapomocą sprawozdania przesłać przełożonej sobie krajowej władzy politycznej.

§. 9.

4. Oddanie taksy w gotowiźnie otrzymanej.

Taksy od przywileju, przy wniesieniu podania w gotowiźnie złożone, władze niezwłocznie, i także najdalej w przeciągu trzech dni oddadzą w drodze przepisanej do przynależnej c. k. kasy podatkowej.

a) den Tag und die Stunde der geschehenen Ueberreichung des gehörig abgefaßten und belegten Privilegiumsgesuches,

b) den Betrag der bezahlten Privilegiumstaxe.

Der Privilegiumswerber oder dessen Bevollmächtigter hat seine eigene Unterschrift beizusetzen.

§. 7.

2. Ausstellung und Einhändigung des Zertifikates.

Hierauf hat die Behörde dem Ueberreicher über die übernommene Eingabe das vorschriftmäßige Zertifikat nach dem Formular A. auszustellen und einzuhändigen.

Dieses Zertifikat muß enthalten:

a) den Namen, Charakter und Wohnort des Privilegiumswerbers, sowie dessen allfälligen Bevollmächtigten;

b) Tag und Stunde der geschehenen Ueberreichung;

c) die Bestätigung der geleisteten Privilegiumstaxe;

d) die in dem Gesuche in der Wesenheit angegebene Entdeckung, Erfindung oder Verbesserung;

e) die Unterschrift der Behörde.

Bei Festsetzung der Stunde ist sich genau an den Moment zu halten, in welchem das Gesuch von der Partei überreicht ward. Der fungirende Beamte hat sich daher denselben sogleich bei der Uebernahme des Gesuches anzumerken.

§. 8.

b) Nach Abfertigung der Partei.

3. Beförderung des Gesuches an die Oberbehörde.

Nach Beendigung der im Beisein der Partei zu vollziehenden Amtshandlungen hat die Behörde, wenn der Uebernahmsakt nicht ohnehin unmittelbar bei einer politischen Landesbehörde stattgefunden hat, das übernommene Gesuch sammt allen Beilagen ohne Verzug, längstens aber innerhalb drei Tagen an die vorgesetzte politische Landesbehörde mit Bericht zu übersenden.

§. 9.

4. Abführung des bar empfangenen Taxbetrages.

Die bei Ueberreichung des Gesuches bar erlegte Privilegientaxe ist von den Behörden ohne Verzug und gleichfalls längstens innerhalb drei Tagen an die zuständige k. k. Steuerkasse im vorschriftmäßigen Wege abzuführen.

§. 10.

Ogólne obowiązki władz względem stron.

Władze mają obowiązek, zgłaszających się z podaniami o przywileje, przed wszystkimi uwzględniać, takowe ich podania i tychże alegata natychmiast przeglądać, a znalazłszy w nich brak jaki, albo uchybienie, onym w tym względzie przyzwoicie i skromnie dawać objaśnienie, przytem uwagę ich na to zwrócić, iż własny interes tychże wymaga jak najprędszego uzupełnienia braków, i usunięcia uchybień, pierwszeństwo albowiem mniemanego odkrycia, wynalazku, albo udoskonalenia uzyskuje obronę od tej dopiero chwili, w której wniesione zostało podanie, zupełnie wedle przepisów skreślone i alegatami opatrzone.

Również jest rzeczą władz, urzędowe czynności co do zgodnych z przepisami podań o nadanie przywilejów, jak najspieszniej i z jak największą dokładnością załatwiać; w szczególności zaś urzędnikom takiemi sprawami zatrudnionym surowo zalecić należy, że mogą przyjść w położenie odpowiadania majątkiem swoim za szkodę, względem którejby strona udowodniła, iż ją przez ich opieszałość lub zwłokę poniosła.

II.

Postępowanie krajowej władzy politycznej z podaniami o przywileje, wedle przepisu przyjętemi.

§. 11.

Rozpoznanie zewnętrzne.

Polityczna władza krajowa winna, co do względów wyrażonych w §. 15. ustawy o przywilejach, rozpoznać wszelkie, bądź od władzy podległej przesełane, bądź u siebie bezpośrednio podane, nadanie przywilejów na celu mające prośby, które po wykonaniu zawartych w poprzedzającym rozdziale przepisów znajdzie sposobnemi do dalszego urzędowania.

Za podstawę tego rozpoznania służyć ma osnowa podania i alegatów, tudzież wiadomość skreślona na okładce opisu przedmiotu przywileju. Opieczętowanego opisu otwiérać nie wolno.

Władza krajowa jest oraz upoważnioną do użycia przy tem rozpoznaniu w razie potrzeby znawców kunsztu, wszakże o zachowaniu tajemnicy zaprzysiężeniem ich zapewnić się należy; także i im nie wolno otworzyć opisu.

§. 10.

Allgemeine Obliegenheiten der Behörden den Parteien gegenüber.

Die Behörden sind verpflichtet, die Parteien, welche mit Privilegiengesuchen sich melden, vor Allem zu berücksichtigen, ihre Eingaben sammt Belegen sogleich zu durchsehen, und wenn Mängel oder Gebrechen wahrgenommen werden, hierüber mit Anstand und Bescheidenheit die Belehrung zu ertheilen, sowie die Partei darauf aufmerksam zu machen, daß es in ihrem Interesse gelegen sei, die Ergänzung der Mängel und Beseitigung der Gebrechen möglichst schnell zu bewirken, weil die Priorität ihrer angeblichen Entdeckung, Erfindung oder Verbesserung nur von dem Augenblicke der Ueberreichung eines ganz vorschriftmäßig abgefaßten und belegten Gesuches an geschützt wird.

Auch haben sie alle über vorschriftmäßig befundene Privilegiumsgesuche zu pflegenden Amtshandlungen mit der möglichsten Beschleunigung und genauesten Pünktlichkeit zu vollziehen, und es ist den dabei fungirenden Beamten insbesondere einzuschärfen, daß sie in die Lage kommen könnten, der Partei für den Schaden, welchen sie aus einer dem Beamten zu Schulden kommenden Saumseligkeit oder Verzögerung erlitten zu haben erweist, mit ihrem Vermögen haften zu müssen.

II.

Verfahren der politischen Landesbehörde mit den vorschriftmäßig angenommenen Privilegiumsgesuchen.

§. 11.

Aeußere Prüfung.

Die politische Landesbehörde hat jedes von einer Unterbehörde eingesendete oder bei ihr unmittelbar überreichte, und nach Vollziehung der im vorhergehenden Abschnitte gegebenen Vorschriften zur weiteren Amtshandlung geeignet befundene Privilegiumsgesuch in den im §. 15 des Priv. Ges. bezeichneten Beziehungen zu prüfen.

Dieser Prüfung ist der Inhalt der Eingabe und der angeschlossenen Beilagen, sowie die auf dem Umschlage der Beschreibung enthaltene Anzeige des Privilegiumsgegenstandes zu Grunde zu legen. Die versiegelte Beschreibung darf nicht geöffnet werden.

Die Landesstelle ist befugt, erforderlichen Falles sich bei dieser Prüfung Kunstverständiger zu bedienen, doch muß deren Verschwiegenheit durch eidliche Verpflichtung sichergestellt seyn; auch diese dürfen die Beschreibung nicht eröffnen.

§. 12.

Tryb postępowania.

a) w razie dostrzeżenia, iż na orzeczony przedmiot przywileju nadać nie można.

Jeżeli polityczna władza krajowa w skutek takiego rozpoznania uzna, że przedmiot podania nie jest taki, iżby nań bezwarunkowo przywilej udzielić można, coby zawsze zachodziło, jeśliby przywilej miał na celu minąć się z postanowieniami §. 2. ustawy o przywilejach, natenczas ma prośbę natychmiast, i nie czyniąc żadnych dalszych kroków odrzucić, wydając należyte rozporządzenie, względem zwrócenia proszącemu zapłaconej przezeń taksy przywileju, a odebrania certyfikatu w jego rękach się znajdującego. Gdyby zaś na przedmiot podania wedle §§. 3—6 ustawy o przywilejach nie mógł być nadany przywilej, w takim razie proszącego o tem zawiadomić i zawezwać należy, iżby opieczętowany opis, tudzież inne alegata podania za recepisem sobie odebrał, certyfikat zaś zwrócił władzy, do której pierwotnie prośbę był podał, a oraz w c. k. kasie, do której taksa przywileju wpłynęła, onę taksę, za okazaniem tej odmównej rezolucyi, podniósł. W każdej takiej odmównej rezolucyi ma być zostawiono do woli proszącemu, czyli na przeciw niej rekursu w przeciągu dni 14, zapowiedzieć i takowego do c. k. Ministerstwa handlu i przemysłowości w przeciągu dalszych 4 tygodni pod rygorem prawomocności rezolucyi podać nie zechce.

Prócz tego potrzeba będzie wydać odpowiedne polecenia do dotyczącej kasy, i do władzy, od której opis i reszta alegatów odebrane być mają.

§. 13.

b) Przy dostrzeżonych zewnętrznych brakach lub uchybieniach w podaniu lub jego alegatach.

Gdyby się w skutek tego rozpoznania to tylko okazało, że przedmiot przywileju na okładce opisu skreślony nie zgadza się z wiadomością w podaniu wyrażoną, albo że skreślenie przedmiotu na okładce opisu przez proszącego (o przywilej) podpisanem nie jest, lub też zachodzi inne jakie zewnętrzne uchybienie jedynie względem formy, tedy proszącego, lub jego pełnomocnika, jeżeli się znajduje w miejscu, gdzie polityczna władza krajowa ma swoją siedzibę, przywołać i zawezwać należy, ażeby podanie swoje uzupełnił. W inakszym razie dotyczące przedmioty proszącemu z poszczególnieniem dostrzeżonych, formy dotyczących uchybień w drodze przepisanej, zatrzymując podanie i opis, odesłać potrzeba; przyczem do uzupełnienia i powtórnego przedłożenia stosowny termin wyznaczony być ma.

§. 12.

Verfahren.

a) Bei wahrgenommener Unprivilegirbarkeit des bezeichneten Privilegiumsgegenstandes.

Findet die politische Landesbehörde in Gemäßheit dieser Prüfung, daß der Gegenstand des Privilegiumsgesuches zur Ertheilung eines Privilegiums unbedingt nicht geeignet sei, — was jederzeit der Fall wäre, wenn das Privilegium auf Umgehung der gesetzlichen Bestimmungen des §. 2 des Priv. Ges. abzielen würde, — so hat sie das Privilegiumsgesuch sogleich und ohne Weiteres zurückzuweisen, und wegen Zurückgabe der bezahlten Privilegiumstaxe an den Privilegiumswerber gegen Einziehung des in seinen Händen befindlichen Zertifikates das Geeignete zu veranlassen. Ist aber der Gegenstand des Privilegiumsgesuches nach §§. 3—6 des Priv. Ges. nicht privilegirbar, so ist der Bittsteller hievon zu verständigen und aufzufordern, die versiegelte Beschreibung sammt den allfälligen übrigen Gesuchsbeilagen gegen Empfangsbestätigung und Zurückstellung des Zertifikates bei der Behörde, wo er dasselbe ursprünglich überreichte, zu beheben, und gegen Vorzeigung dieses abweislichen Erlasses bei jener k. k. Kasse, in welche die Taxe floß, die erlegte Privilegiumstaxe wieder in Empfang zu nehmen. In jeder solchen Abweisung ist dem Bittsteller freizustellen, gegen diese Entscheidung den Rekurs binnen 14 Tagen anzumelden, und die Rekursschrift innerhalb weiterer 4 Wochen, bei sonstiger Rechtskräftigwerdung der Entscheidung, bei dem k. k. Ministerium für Handel und Gewerbe zu überreichen.

Auch werden die entsprechenden Verfügungen an die betreffende Kasse und an die Behörde, wo die Beschreibung und die übrigen Gesuchsbeilagen erhoben werden sollen, zu erlassen seyn.

§. 13.

b) Bei wahrgenommenen äußeren Mängeln oder Gebrechen des Gesuches und seiner Beilagen.

Sollte sich bei dieser Prüfung bloß zeigen, daß der Gegenstand des Privilegiums auf dem Umschlage der Beschreibung nicht übereinstimmend mit der Anzeige desselben im Gesuche angegeben, oder daß die Angabe des Gegenstandes auf dem Umschlage der Beschreibung von dem Privilegiumswerber nicht unterzeichnet, oder daß ein sonstiges bloß formelles äußeres Gebrechen vorhanden sei; so ist der Privilegiumswerber oder dessen Bevollmächtigter, wenn er sich an demselben Orte befindet, wo die politische Landesbehörde ihren Sitz hat, vorzuladen und zur Vervollständigung seiner Eingabe aufzufordern. Im entgegengesetzten Falle sind unter Angabe der wahrgenommenen Formgebrechen die bezüglichen Gegenstände dem Privilegiumswerber im vorschriftsmäßigen Wege mit Zurückbehaltung des Gesuches und der Beschreibung zustellen zu lassen, wobei demselben zur Vervollständigung und Wiedervorlage eine angemessene Frist anzuberaumen ist.

Jeśliby uchybienie we względzie formy tyczyło się napisu umieszczonego na okładce opisania, tedy uchylenie tego, gdzie się to tylko wykonać da, w ten sposób zarządzić wypada, iżby je załatwiono u politycznej władzy, miejscu pobytu proszącego, lub jego pełnomocnika najbliższej, a to za przywołaniem tegoż osobistem w sam lokal urzędowy, pod okiem urzędu, i nie wydając opisu.

Wszakże gdyby strona nie stanęła na dwukrotne zawołanie, w celu uchylenia uchybień we względzie formy, albo takowe uchylić, lub polecone sobie uzupełnienie w terminie naznaczonym uskutecznić zaniedbała, natenczas podanie wraz z opisem i wszelkiemi innemi alegatami, przy wyrażeniu powodów trybem wytkniętym w §. 12. niniejszego przepisu oddać, a względem zwrócenia złożonej taksy, tudzież odebrania certyfikatu należyte polecenie wydać należy.

§. 14.

Przełożenie rozpoznanych podań c. k. Ministerstwu handlu i przemysłowości.

Prośby wedle przepisu podane, a do udzielenia przywilejów bezwarunkowo niesposobnemi nie uznane, tudzież takie, które w naznaczonym terminie co do wymaganych własności sposobem wyżej namienionym uzupełniono, ma polityczna władza krajowa z opieczętowanemi opisami i wszelkiemi innemi alegatami c. k. Ministerstwu handlu i przemysłowości z swojem sprawozdaniem przekładać.

III.

Postępowanie c. k. Ministerstwa handlu i przemysłowości w rzeczach nadania przywileju.

§. 15.

Zdanie znawców.

Ministerstwo handlu i przemysłowości zasięgnie wedle upoważnienia swojego, ku powtórnemu rozpoznaniu rzeczy, zdania doświadczonych znawców.

§. 16.

Kto przed wszystkiemi jest do tego powołany?

Do udzielenia zdań w rzeczach zawartych pod *b*—*d* §. 16. ustawy o przywilejach, powołane są przed wszystkiemi wiedeński c. k. instytut politechniczny, według okoliczności także fakultet medycyny na wszechnicy wiedeńskiej, tudzież c. k. instytut weterynaryi. Wszakże niewzbronnem zostaje c. k. Ministerstwu, w razie potrzeby zasięgać także zdania od innych znawców i korporacyj-

Betrifft das Formgebrechen die auf dem Umschlage der Beschreibung befindliche Aufschrift, so ist in jedem thunlichen Falle dessen Beseitigung in der Art zu veranlassen, daß sie bei der dem Wohnorte des Gesuchstellers oder dessen Bevollmächtigten nächst befindlichen politischen Behörde mittelst persönlicher Vorrufung desselben unmittelbar im Amtsorte und unter ämtlicher Ueberwachung ohne Ausfolgung der Beschreibung vor sich gehe.

Würde die Partei auf zweimalige Vorladung wegen Behebung von Formgebrechen nicht erscheinen, oder es unterlassen, diese Behebung oder die ihr aufgetragene Vervollständigung in der anberaumten Frist zu bewirken, so ist das Gesuch sammt Beschreibung und allen sonstigen Belegen unter Angabe der Gründe auf die im §. 12 der Vollz. Vorschrift erwähnte Weise zurückzustellen, und wegen Rückzahlung des erlegten Taxbetrages und Einziehung des Zertifikates das Geeignete zu verfügen.

§. 14.

Vorlage der revidirten Gesuche an das k. k. Ministerium für Handel und Gewerbe.

Alle vorschriftmäßig eingereichten und nicht unbedingt zur Ertheilung des Privilegiums ungeeignet befundenen Gesuche, sowie auch jene, von denen die früher erwähnte Vervollständigung der Erfordernisse in der anberaumten Frist bewirkt wird, hat die politische Landesbehörde mit den versiegelten Beschreibungen und allen übrigen Belegen mittelst Bericht dem k. k. Ministerium für Handel und Gewerbe vorzulegen.

III

Verfahren des k. k. Ministeriums für Handel und Gewerbe in Privilegien-Verleihungs-Angelegenheiten.

§. 15.

Gutachten von Sachverständigen.

Das Ministerium für Handel und Gewerbe wird zum Behufe der ihm zustehenden Ueberprüfung sich des Beirathes erprobter Sachverständiger bedienen.

§. 16.

Wer hiezu vorzugsweise berufen ist?

Zu Gutachten über die unter b—d §. 16 des Priv. Ges. enthaltenen Fragepunkte sind vorzugsweise das k. k. polytechnische Institut in Wien, beziehungsweise auch die medizinische Fakultät der Wiener Hochschule und das k. k. Thierarznei-Institut berufen. Es bleibt aber dem k. k. Ministerium unbenommen, auch andere sachkundige Personen und Körperschaften erforderlichen Falles zur Abgabe ihres Gutachtens aufzufordern.

W każdym zaś razie tego przytem przestrzegać należy, ażeby pytane o zdanie tak korporacyje, jakoteż i pojedyncze osoby, albo już były zaprzysiężone, iż tajemnicy dochowają, albo aby ich przed oświadczeniem się na ten cel zaprzysięgano.

§. 17.

W jaki sposób ma się dziać wezwanie?

Reskrypt, za którym prośba o nadanie przywileju wraz z swemi alegatami celem zasięgnienia zdania przesłała się do c. k. instytutu politechnicznego, do fakultetu medycznego, albo instytutu weterynaryi, ma każdą razą do naczelnika być wystosowany, i jemu do własnych rąk być oddany.

W tym reskrypcie potrzeba dokładnie wyrazić punkta, względem których zdanie oświadczone być ma.

§. 18.

Przepis o oświadczeniu zdania.

Następnie będzie rzeczą naczelnika, stosowne wydać zlecenie, aby żądane zdanie, które ma być jak najgruntowniejsze, i jak najspieszniej oświadczone, a oraz pod osobistą odpowiedzialnością nad tem czuwać, ażeby przepisaną przytem tajemnicę ściśle zachowano, i zabezpieczano się należycie przeciw możliwemu jej nadwerężeniu.

Przy oświadczeniu zdania ograniczyć się potrzeba jedynie na punkta w reskrypcie ministrowskim zawarte, od istotnego przedmiotu bynajmniej nie zbaczając. W szczególności należy mieć przytem to na pamięci, iż wszelkiego oświadczenia względem nowości lub pożyteczności przedmiotu przywileju najpilniej unikać należy, gdy takowe nie może stanowić przedmiotu przedwstępnego badania.

§. 19.

Postępowanie.

a) Przy zachodzących trudnościach, które usunąć można.

Jeśliby Ministerstwo dostrzegło trudności, któreby usunąć się dały, tedy proszącego o przywilej o tem zawiadamiając, o usunięcie onych w terminie, w rezolucyi dokładnie oznaczyć się mającym, z tym dodatkiem zawezwać potrzeba, iż po upływie terminu bezskutecznym przystąpionoby do wydania odmównej rezolucyi na prośbę jego.

§. 20.

b) Przy zachodzących trudnościach, których usunąć nie można.

Gdyby jednakże takie zachodziły trudności, iżby dla istoty tychże przywileju w skutek tego podania udzielić nie można, tedy o tem proszącego przy

Jederzeit ist hierbei darauf zu sehen, daß die Körperschaft, sowie die einzelne Person, welche um ein solches Gutachten angegangen wird, bereits durch den Eid der Verschwiegenheit verpflichtet sind, oder vor Abgabe desselben hierauf verpflichtet werden.

§. 17.

Wie die Berufung geschieht?

Der Erlaß, mit welchem das Privilegiumsgesuch sammt Beilagen zur Erstattung des Gutachtens an das k. k. polytechnische Institut, die medizinische Fakultät oder das Thierarznei-Institut gelangt, ist jederzeit an den Vorstand zu richten und diesem zu eigenen Handen zuzustellen.

In diesem Erlaße müssen die Fragepunkte genau bezeichnet werden, worüber das Gutachten abgegeben werden soll.

§. 18.

Vorschrift über die Erstattung des Gutachtens.

Der Vorstand hat sodann für die möglichst gründliche und beschleunigte Erstattung des abgeforderten Gutachtens das Entsprechende zu verfügen und unter eigener Verantwortung dafür zu sorgen, daß dabei die gehörige Geheimhaltung strenge beobachtet und die angemessenen Sicherungsmittel gegen mögliche Verletzung derselben angewendet werden.

Bei Abgabe des Gutachtens ist sich lediglich auf die im Ministerial-Erlaße enthaltenen Fragepunkte zu beschränken und von dem Gegenstande der Frage durchaus nicht abzuschweifen. Insbesondere ist sich dabei gegenwärtig zu halten, daß jede Meinungsäußerung über die Neuheit oder Nützlichkeit des zu privilegirenden Gegenstandes strengstens zu unterbleiben habe, da dieselbe kein Gegenstand einer Voruntersuchung seyn darf.

§. 19.

Verfahren.

a) Bei behebbaren Anständen.

Sind von dem Ministerium Anstände wahrgenommen worden, die sich beheben lassen, so ist der Privilegiumswerber hievon zu verständigen, und zur Behebung dieser Anstände innerhalb einer in der Erledigung bestimmt auszudrückenden Frist mit dem Bemerken aufzufordern, daß nach fruchtlos verstrichenem Termine zur abweislichen Verbescheidung des Ansuchens würde geschritten werden.

§. 20.

b) Bei unbehebbaren Anständen.

Sollten jedoch Anstände vorgekommen seyn, welche ihrer Natur nach das Gesuch zur Ertheilung eines Privilegiums ungeeignet machen, so ist der Privilegiums-

wyłuszczeniu powodów, z tym dokładem zawiadomić należy, iż mu za okazaniem tej rezolucyi złożoną taksę i alegata podania z kasy lub od władzy dotyczącej odebrać wolno.

W ten sam sposób i wtedy postąpić potrzeba, gdy proszący o przywilej zaniechał usunąć trudności w terminie ku temu przeznaczonym.

§. 21.

Wygotowanie, zarejestrowanie i doręczenie przywileju (dokumentu).

Po usunięciu trudności (§. 19. przepisu wykonawczego), albo gdy c. k. Ministerstwo handlu i przemysłowości, dokonawszy powtórne rozporządzenie, prośbę uzna za taką, iż w skutek niej udzielić można przywilej, tedy dokument na przywilej według wzoru B. wygotować należy.

Gdyby wedle poznanej istoty rzeczy Ministerstwo na wykonywanie przywileju tylko pod pewnemi warunkami lub ograniczeniami zezwalało, wtedy te szczególne warunki lub ograniczenia, któremi obdarzony przywilejem w jego wykonawstwie związanym zostaje, w dokumencie przywileju zamieszczone być powinny.

Wygotowany przywilej (dokument) tudzież opis przywileju oddaje się wraz z innemi dodatkami, jeśliby jakie były, do właściwego archiwum, celem zarejestrowania pierwszego a przechowania drugich; prócz tego ma być polecone ogłoszenie nadanego przywileju i wydanie dokumentu (przywileju) do rąk właściciela.

§. 22.

Wygotowanie duplikatów.

Gdyby kiedy zginął dokument przywileju, natenczas dla prawnego właściciela przywileju tylko za udowodnieniem dokonanej sądownie amortyzacyi wydanym będzie duplikat onego, wygotowanie zaś to do rejestru przywilejów zapisać należy.

Prośby o to, z załączonemi wyrokami amortyzacyi, do c. k. Ministerstwa handlu i przemysłowości podawane być mają.

IV.

O rejestrowaniu przywilejów i innych czynnościach c. k. archiwum przywilejów.

§. 23.

Rejestra i księgi w archiwum przywilejów.

Ces. król. archiwum przywilejów, do którego także wszelkie w urzędowem schowaniu będące opisy przywilejów, podług teraźniejszej ustawy nadanych, lub

werber unter Angabe der Gründe mit dem Bedeuten hievon zu verständigen, daß es ihm freistehe, gegen Vorweisung dieser Entscheidung den erlegten Taxbetrag und die Beilagen des Gesuches bei der betreffenden Kasse und Behörde wieder in Empfang zu nehmen.

Auf gleiche Weise ist vorzugehen, wenn der Privilegiumswerber während der ihm zur Behebung von Anständen zugestandenen Frist es unterlassen hat, dieselben zu beseitigen.

§. 21.

Ausfertigung, Einregistrirung und Einhändigung der Privilegiumsurkunde.

Sind die Anstände (§. 19 der Vollz. Vorschrift) behoben, oder erkennt das k. k. Ministerium für Handel und Gewerbe nach vollendeter Ueberprüfung das Gesuch zur Ertheilung des Privilegiums geeignet, so wird das Privilegium nach dem Formulare B. ausgefertiget.

Würde nach Beschaffenheit des Befundes das Ministerium die Ausübung des Privilegiums nur unter gewissen Bedingungen oder Beschränkungen gestatten, so werden diese besonderen Bedingungen oder Beschränkungen, an welche der Privilegirte bei Ausübung des Privilegiums gebunden bleibt, in die Privilegiumsurkunde aufgenommen.

Die ausgefertigte Privilegiumsurkunde wird unter Abgabe der Privilegiumsbeschreibung und allenfälligen Beigaben an das Privilegien-Archiv zur Einregistrirung der ersteren und Aufbewahrung der letzteren übergeben; ferner wird die Kundmachung des ertheilten Privilegiums und die Aushändigung der Privilegiumsurkunde an den Privilegirten veranlaßt.

§. 22.

Ausfertigung von Duplikaten.

Sollte eine Privilegiumsurkunde in Verlust gerathen, so wird dem rechtmäßigen Eigenthümer des Privilegiums nur gegen Nachweisung über die gerichtlich geschehene Amortisirung derselben ein Duplikat der Privilegiumsurkunde ausgefertiget, und daß dieses geschehen sei, im Privilegien-Register bemerkt.

Das Gesuch hierwegen ist unter Anschluß des Amortisazions-Erkenntnisses bei dem k. k. Ministerium für Handel und Gewerbe zu überreichen.

IV.

Von der Einregistrirung der Privilegien und den übrigen Funkzionen des k. k. Privilegien-Archives.

§. 23.

Register und Bücher des Privilegien-Archives.

Das k. k. Privilegien-Archiv, wohin auch alle von den nach dem gegenwärtigen Gesetze verliehenen und verlängerten Privilegien, in ämtlicher Verwahrung befindlichen

przedłużonych, niemniej należące do tych opisów dodatki, przy udzieleniu dat potrzebnych do utrzymania ewidencyi przywilejów ku uporządkowanemu przechowaniu i zarejestrowaniu przeniesione być mają, ma prowadzić następujące rejetra i księgi:

1. Rejestr główny, w który wpisuje się wszelkie, począwszy od dnia wejścia w życie najwyższej ustawy o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852 r., nadane przywileje; dzień nadania tychże; nazwisko i zamieszkanie przywilejem obdarzonego i jego pełnomocnika; przedmiot przywileju; czas, na jaki go nadano; okoliczność, czyli o zachowanie tajemnicy proszono, lub nie; dalej wszystkie okoliczności tyczące się wykonawstwa, zmiany właściciela, przedłużenia i unieważnienia przywileju; nakoniec liczba fascykułu, pod którą opis przywileju tudzież inne zatrzymane alegata prośby, niemniej późniejsze do przywileju odnoszące się dokumenta były przechowane. Główny ten rejestr prowadzony być powinien według wzoru C.

2. Rejestr unieważnionych przywilejów według wzoru D.

3. Rejestr nazwisk.

4. Rejestr rzeczy.

§. 24.

Rejestrowanie.

a) Nadanych przywilejów.

Jak tylko nadany zostanie jaki przywilej, zaraz dokument przywileju odsela sie z całym dotyczącym aktem do archiwum przywilejów. Tam należy zapisać dokument przywileju do rejestru głównego, a uskutecznione zarejestrowanie wedle wzoru E. na dokumencie poświadczyć, opis przywileju wraz z alegatami podania zatrzymać się mającemi, tudzież z aktem rozpoznania poprzedzającego nadanie przywileju do archiwum złożyć, następnie zaś dokument przywileju zwrócić, iżby do właściciela mógł być odesłanym.

§. 25.

b) Przedłużenie czasu trwania przywileju.

Jeżeli przedłuża się czas trwania jakiego przywileju, archiwum przywilejów przed zawiadomieniem strony i zwróceniem jej dokumentu (przywileju) otrzymuje dotyczący akt, a razem polecenie zarejestrowania dozwolonego czasu przedłużenia przywileju. Wtedy toż archiwum zapisać ma dozwolone przedłużenie przywileju do przynależnej rubryki rejestru głównego, a oraz tę czynność na przywileju według wzoru F. poświadczyć.

Beschreibungen sammt den zugehörigen Beigaben unter Mittheilung der zur Evidenzhaltung dieser Privilegien erforderlichen Daten zur geordneten Aufbewahrung und Registrirung zu übertragen sind, hat folgende Register und Bücher zu führen:

1. Ein Hauptregister, in welches alle vom Tage der Wirksamkeit des Allerhöchsten Privilegiengesetzes vom 15. August 1852 an gerechnet, ertheilten Privilegien, mit dem Datum der Verleihung, dem Namen und Wohnorte des Privilegirten und seines allenfälligen Bevollmächtigten, dem privilegirten Gegenstande, der Dauer des Privilegiums, der angesuchten oder nicht angesuchten Geheimhaltung, sodann alle auf die Ausübung, Besitzveränderung, Verlängerung und Außerkrafttretung des Privilegiums sich ergebenden Thatumstände, endlich die Faszikelzahl, unter welcher die Beschreibung und die anderen zurückbehaltenen Beilagen des Privilegiumsgesuches, dann die späteren auf das Privilegium sich beziehenden Dokumente aufbewahrt wurden, einzutragen sind. Dieses Hauptregister ist nach dem Formulare C. zu führen.

2. Ein Register über außer Kraft getretene Privilegien nach dem Formulare D.

3. Ein Namenregister.

4. Ein Sachregister.

§. 24.

Einregistrirung.

a) Ertheilter Privilegien.

Sobald ein Privilegium ertheilt ist, gelangt die Privilegiumsurkunde sammt dem ganzen hierauf Bezug habenden Akte an das Privilegien-Archiv. Dieses hat sogleich die Erstere in das Hauptregister einzutragen, die geschehene Einregistrirung auf der Privilegiumsurkunde nach dem Formular E. zu bestätigen, die Privilegiumsbeschreibung nebst den sonst zurückzubehaltenden Gesuchsbelegen und dem der Privilegiumsertheilung vorausgegangenen Prüfungsakte in das Archiv zu hinterlegen, die Privilegiumsurkunde aber sodann zurückzuleiten, damit sie an den Privilegirten befördert werden könne.

§. 25.

b) Verlängerte Privilegiumsdauer.

Wenn die Dauer eines Privilegiums verlängert wird, erhält das Privilegien-Archiv vor Verständigung der Partei und Zurückstellung der Privilegiumsurkunde an dieselbe den Akt mit dem Auftrage, die bewilligte Privilegiumsverlängerung zu registriren. Das Privilegien-Archiv hat sodann von der geschehenen Privilegiumsverlängerung in der entsprechenden Rubrik des Hauptregisters Vormerkung zu machen, und die geschehene Eintragung auf der Privilegiumsurkunde nach dem Formular F. zu bestätigen.

§. 26.

c) Zlewek przywilejów.

Gdy akt przelania przywileju dojdzie do właściwego archiwum ku swemu zarejestrowaniu, tedy podobnie odpowiedne zapisanie w rejestrze głównym zarządzić, załatwione zarejestrowanie według wzoru G. na dokumencie przywileju poświadczyć, a jeżeli takowe przelanie wykonano tylko co do części, za jakiem ograniczeniem, albo warunkowo, natenczas prócz tego jeszcze certyfikat zarejestrowania według wzoru H. wystawić należy.

§. 27.

d) Przywilejów, które nieważnemi się stały.

Każdy akt, tyczący się ustania ważności lub prawomocności przywileju, czy to w skutek prawomocnego wyroku, uznającego przywilej za nienadany, albo takowy znoszący, czyli w skutek jakiego innego sposobu zgasnięcia, ma być oddanym do archiwum ku przedsięwzięciu urzędowych czynności; archiwum wypełni niezwłocznie odpowiedną rubrykę rejestru głównego, następnie zaś wpisze akt do rejestru przywilejów, które nieważnemi się stały.

§. 28.

Postępowanie.

a) Przy zaszłem wydaniu duplikatu dokumentu przywileju, tudzież przy zajęciu, kondykcyi sądowej i t. d.

Jeżeli w wypadkach §. 22. niniejszego przepisu wydany został duplikat dokumentu przywileju, tedy archiwum przywilejów ma to zapisać do rejestru głównego w rubryce „uwagi“, i następnie na duplikacie, tak jak przy pierwszem wydaniu, wyrazić datę pierwotnego zarejestrowania.

W podobny sposób uskuteczni archiwum wpisy za udzielonem sobie od Ministerstwa zawiadomieniem, iż na przywileje pozwolone zostały od władz sądowych zajęcia, kondykcyje i t. d. Na wszelkie takie rejestrowania przeznaczona jest rubryka „uwagi“.

§. 29.

b) Przy udzieleniu opisu przywileju do jakiej c. k. władzy, albo celem zasięgnięcia zdania znawców kunsztu o nim.

Gdyby archiwum otrzymało polecenie wyjęcia jakiego tamże przechowanego opisu ku udzieleniu tegoż do jakowej władzy krajowej lub sądowej, albo celem zasięgnięcia o nim zdania znawców kunsztu, tedy akt ten w spisach ewidencyjnych należycie uwidoczniony być ma.

§. 26.

c) Privilegiumsübertragung.

Im Falle, als der Uebertragungsakt eines Privilegiums zur Einregistrirung an das Privilegien-Archiv gelangt, so ist gleichfalls die entsprechende Vormerkung in dem Hauptregister zu veranlassen, die geschehene Einregistrirung nach dem Formular G. auf der Privilegiumsurkunde zu bestätigen, und wenn die Uebertragung nur theilweise, beschränkt oder bedingt geschah, nebenbei noch ein besonderes Registrirungs-Zertifikat nach Formular H. auszufertigen.

§. 27.

d) Ungiltig gewordener Privilegien.

Jeder Akt betreffs des Aufhörens der Giltigkeit oder Außerkrafttretung eines Privilegiums, sei es durch rechtskräftiges Nullitäts- oder Aufhebungs-Erkenntniß, sei es durch irgend eine Art der Erlöschung, wird dem Privilegien-Archive zur Amtshandlung überwiesen, welches hierauf ungesäumt die entsprechende Rubrik im Hauptregister auszufüllen und den Akt sodann in dem Register für ungiltig gewordene Privilegien zu registriren hat.

§. 28.

Benehmen.

a) Bei erfolgter Ausfertigung eines Duplikates der Privilegiumsurkunde, dann bei Pfändungen, gerichtlichen Verboten u. s. w.

Ward in Fällen des §. 22 dieser Vorschrift ein Duplikat der Privilegiumsurkunde ausgestellt, so hat dieses das Privilegien-Archiv in dem Haupt-Register in der Rubrik „Anmerkung" vorzumerken und sodann die Daten der ursprünglichen Registrirung, wie bei der ersten Ausfertigung, auf dem Duplikate aufzuzeichnen.

Auf ähnliche Weise hat das Archiv es vorzumerken, wenn ihm vom Ministerium Verständigungen über die auf Privilegien von Gerichtsbehörden bewilligten Pfändungen, Verbote u. dgl. zukommen. Für alle diese Registrirungen ist die Rubrik „Anmerkung" bestimmt.

§. 29.

b) Bei Uebermittlung einer Privilegienbeschreibung an eine k. k. Behörde oder zur Abgabe eines Kunstbefundes.

Erhält das Archiv den Auftrag, eine bei demselben aufbewahrte Beschreibung zur Uebermittlung an eine Landesstelle oder Gerichtsbehörde, oder wegen Einholung eines Kunstbefundes zu beheben, so ist dieser Akt in den zur Evidenzhaltung dienenden Verzeichnissen gehörig ersichtlich zu machen.

§. 30.

O przeglądach miesięcznych i rocznych.

Z końcem każdego miesiąca archiwum przywilejów spisać ma przegląd wszystkich zmian zaszłych w stanie przywilejów w upłynionym miesiącu z powodu nowych nadań, przedłużeń, zlewków i ustania prawomocności, i tenże przegląd najdalej w trzech dniach po upływie miesiąca przedłożyć. Po upływie zaś całego roku ma toż archiwum Ministerstwu handlu i przmysłowości najdalej do 15. Stycznia roku następnego przełożyć podobny przegląd roczny, Ministeryjum zaś zarządzi stosowne onych ogłoszenie przez gazetę wiedeńską.

V.

O podaniach o przedłużenie przywileju.

§. 31.

Gdzie i kiedy podania takie wnosić, i według jakich prawideł z temiż postępować?

Podania o przedłużenie przywileju w okresie lat 15, jako prawem pozwolonego najdłuższego czasu, wnosić należy do politycznej władzy krajowej w kraju koronnym, w którym obdarzony przywilejem (a jeśli tenże jest cudzoziemcem, pełnomocnik jego) ma swoje zwykłe zamieszkanie. Za skazówkę przytem służyć powinno, co następuje:

1. Czas trwania przywileju liczy się od dnia wystawienia dokumentu przywileju, nie wliczając atoli dnia wystawienia.

2. Lata liczyć się mają według kalendarza gregoryjańskiego, a to w ten sposób, iż nadany przywilej po upływie lat wyznaczonych właśnie z końcem tego samego dnia w roku gaśnie, w którym dokument przywileju był wystawiony; n. p. przywilej na lat dwa nadany, na który wystawiono dokument dnia 15. Kwietnia 1852 r., gaśnie dopiero z upływem właśnie tegoż dnia 15. Kwietnia 1854 roku.

3. Podanie o przedłużenie przywileju, po upłynionym dniu zgaśnięcia tegoż wniesione, nie można uważać jako wniesione w czasie należytym, i takowe odrzucone być musi, ponieważ zupełnym upływem pierwotnego lub przedłużonego czasu trwania zgasł przywilej, a tem samem przedmiot jego stał się już wspólną własnością ogółu.

4. Celem atoli jednakowego ile możności postępowania z uprzywilejowanymi w miejscu, gdzie polityczna władza krajowa ma swą siedzibę, mieszkającymi, i uprzywilejowanymi w takiemże miejscu nie mieszkającymi, postanawia się, iż oddanie do którego c. k. urzędu pocztowego podania o przedłużenie

§. 30.

Monat- und Jahres-Uebersichten.

Mit dem Schluße eines jeden Monates hat das Privilegien-Archiv eine Uebersicht über alle in dem abgelaufenen Monate in dem Privilegienstande durch neue Privilegienverleihungen, Verlängerungen, Uebertragungen und Außerkrafttretung sich ergebenen Veränderungen zu verfassen und dieselbe längstens innerhalb 3 Tagen nach Ablauf des Monates zur Vorlage zu bringen. Nach Ablauf des Jahres aber ist eine solche Jahresübersicht längstens bis 15. Jänner des nächsten Jahres von dem Privilegien-Archive dem Ministerium für Handel und Gewerbe vorzulegen, welches davon eine angemessene Kundmachung in der Wiener Zeitung veranlassen wird.

V.

Von den Gesuchen um Verlängerung eines Privilegiums.

§. 31.

Wo und wann die Gesuche zu überreichen sind, dann nach welchen Grundsätzen damit zu verfahren ist?

Die Gesuche um Verlängerung der Dauer eines Privilegiums innerhalb der gesetzlich gestatteten höchsten Privilegiumszeit von 15 Jahren sind bei der politischen Landesbehörde desjenigen Kronlandes zu überreichen, in welchem der Privilegirte (bei Ausländern dessen Bevollmächtigter) seinen ordentlichen Wohnsitz hat. Dabei ist Folgendes als Richtschnur zu nehmen:

1. Die Dauer des Privilegiums wird vom Tage der Ausstellung der Privilegiumsurkunde berechnet, jedoch ohne Hinzurechnung des Ausstellungstages.

2. Die Jahre sind nach dem Gregorianischen Kalender zu zählen, und zwar so, daß das Privilegium nach Ablauf der bestimmten Jahre gerade mit dem Ende desselben Jahrestages erlischt, an welchem die Privilegiumsurkunde ausgestellt wurde, z. B. Ein auf zwei Jahre ertheiltes Privilegium, worüber die Urkunde am 15. April 1852 ausgestellt wurde, erlischt genau wieder mit Ablauf des 15. April 1854.

3. Ein nach dem Erlöschungstage überreichtes Verlängerungsgesuch kann nicht als rechtzeitig überreicht betrachtet, und muß zurückgewiesen werden, da durch den vollständigen Ablauf der ursprünglichen oder verlängerten Privilegiumsdauer das Privilegium erloschen und dadurch der Gegenstand desselben bereits Gemeingut für Alle geworden ist.

4. Um jedoch jene Privilegirten, welche an dem Orte nicht wohnhaft sind, wo die politische Landesbehörde ihren Sitz hat, mit den daselbst Wohnhaften möglichst gleich zu behandeln, wird verordnet, daß die Aufgabe des Verlängerungsgesuches bei einem k. k. Postamte zur Beförderung an die kompetente Landesbehörde der wirklichen

w tym zamiarze, aby tenże urząd przesłał je przynależnej władzy krajowej, na równi z bezpośredniem wniesieniem tegoż do pomienionej władzy ma być uważane. Polityczne władze krajowe mają więc takie tylko, przez c. k. urzędy pocztowe nadesłane podania o przedłużenie przywilejów jako po czasie wniesione uważać i odrzucać, któreby były oznaczone stemplem pocztowym z późniejszego dnia, niż był dzień zgaśnięcia przywileju.

5. Podania o przedłużenie, do których niezałączono dokumentu przywileju, tudzież w których ani wykazano, iż uiszczoną została taksa przypadająca za czas przyszły, na jaki uprasza się o przedłużenie, ani załączono należną kwotę w gotowiźnie, mają odrzucić polityczne władze krajowe, aniteż można uwzględniać późniejsze odwoływania się do czasu wniesienia podań takowych. Tylko, jeśliby zgubiono dokument przywileju, tę zaś okoliczność wiarogodnie w podaniu udowodniono, na brak dokumentu nie ma się zwracać uwagi, podanie zaś ku zadośćuczynieniu i wydaniu nowego duplikatu przywileju, po uskutecznionej uprzednio amortyzacyi zgubionego dokumentu, wniesione być powinno.

6. Wszystkie podania o przedłużenie przywileju w czasie należytym wniesione, i zaopatrzone w odpowiedną ilość taksy w gotowiźnie, albo w przepisane dowody załatwionego uiszczenia takowej (§. 1. przep. wykon.), ma polityczna władza krajowa niezwłocznie, a najdalej w przeciągu trzech dni przekładać Ministerstwu handlu i przemysłowości.

VI.

Postępowanie władz politycznych (powiatowych, obwodowych, delegacyjnych, komitatowych i krajowych) w wypadkach naruszenia lub nadwerężenia przywileju.

§. 32.

O kompetencyi.

Do kompetencyi politycznych władz powiatowych należą wszystkie przypadki wydarzonego w powiecie ich naruszenia lub nadwerężenia przywilejów (§§. 38 i 39. prawa przyw.), z powodu których poszkodowany żąda wdania się sądów karnych.

Sądy zatem karne mogą w tym względzie działać tylko na żądanie poszkodowanego.

W razie, gdyby do jakiej politycznej władzy wniesione były podania lub prośby w rzeczach naruszenia przywilejów, gdzieby nie chodziło o zasądzenie kary, ale tylko o powstrzymanie naruszenia, pomienionego w §. 40. ustawy o przyw., albo gdzieby chodziło o sąd, komu należy własność przywileju, bądź ona sporną jest co do pierwszeństwa odkrycia wynalazku lub ulepszenia, bądź z innego tytułu prawa cywilnego, albo gdzieby szło o załatwienie pretensyj

Ueberreichung bei derselben gleich zu halten sei. Die politischen Landesbehörden haben daher nur diejenigen durch die k. k. Postämter einlaufenden Privilegiumsverlängerungs-Gesuche als nicht rechtzeitig überreicht anzusehen und zurückzuweisen, welche mit einem Poststempel einlangen, der auf einen späteren Aufgabstag als den Erlöschungstag der Privilegiumsdauer hinweist.

5. Verlängerungsgesuche, denen die Privilegiumsurkunde nicht beigelegt, oder in welchen die für die gebetene weitere Dauer des Privilegiums entfallende Taxe weder als bezahlt ausgewiesen, noch der entsprechende Betrag im baren Gelde angeschlossen ist, sind von Seite der politischen Landesbehörden zurückzuweisen, und es darf eine spätere Berufung auf den Zeitpunkt der Ueberreichung solcher Gesuche nicht berücksichtigt werden. Nur wenn die Privilegiumsurkunde in Verlust gerathen und dieser Umstand in dem Verlängerungsgesuche glaubwürdig dargethan wäre, soll von dem Mangel der Urkunde abgesehen und jenes Gesuch zur zulässigen Gewährung bei Ausfertigung einer neuen Duplikatsurkunde nach erwirkter Amortisirung der in Verlust gerathenen vorgelegt werden.

6. Alle rechtzeitig überreichten und mit der Privilegiumsurkunde, dem entsprechenden Taxbetrage im Baren, oder dem vorschriftmäßigen Ausweise über die geschehene Bezahlung desselben (§. 1 der Vollz. Vorschr.) belegten Verlängerungsgesuche hat die Landesbehörde unverzüglich, längstens aber innerhalb 3 Tagen dem Ministerium für Handel und Gewerbe vorzulegen.

VI.

Verfahren der politischen Behörden (Bezirks-, Kreis-, Delegazions-, Komitats- und Landesbehörden) bei Privilegien-Eingriffen oder Verletzungen.

§. 32.

Kompetenz.

Zur Kompetenz der politischen Bezirks-Behörden gehören alle in ihrem Bezirke stattgefundenen Privilegieneingriffe oder Verletzungen (§§. 38 u. 39 des Priv. Ges.), wegen welcher der Verletzte die strafgerichtliche Verfolgung ansucht.

Sie dürfen somit immer nur auf Ansuchen des Verletzten hierwegen einschreiten.

Sollten bei einer politischen Behörde Eingaben oder Gesuche über Privilegieneingriffe vorkommen, wobei es sich nicht um die Verhängung einer Strafe, sondern nur um die im §. 40 des Priv. Ges. erwähnte Einstellung des Eingriffes handelt, oder wobei es auf die Entscheidung über das Eigenthum eines Privilegiums, — es möge wegen der Priorität der Entdeckung, Erfindung oder Verbesserung, oder aus einem anderen privatrechtlichen Titel streitig seyn, — oder auf die Austragung privat-

roszczonych na zasadzie prawa cywilnego z powodu naruszenia przywileju, wtedy strony odesłać należy do przynależnego sądu cywilnego.

§. 33.

Co do podań w rzeczach naruszenia lub nadwerężenia przywileju.

Poszkodowany żądający urzędowego wdania się politycznej władzy powiatowej z powodu naruszenia przywileju, winien do podania swojego załączyć każdy raz dokument przywileju, a gdyby ztąd się okazało, iż opis tegoż zachowuje się w tajemnicy, nadto podać dowody, iż zaskarzonego naruszenia dopuszczono się powtórnie, i że ze strony sądu cywilnego uprzednio nastąpił zakaz i powstrzymanie pierwszego naruszenia. Jeśliby nie podano tych dowodów, władza odmówi wdania się swego, wyłuszczając powody tego odmówienia.

W razie zaś przeciwnym zarządzi ona śledztwo według przepisów istniejących o postępowaniu w przestępstwach przemysłowych, i może, jeśli są dostateczne ku temu powody, zaraz polecić oględziny lub ocenienie przez znawców kunsztu.

§. 34.

Co do podań o bezzwłoczne zajęcie, lub odpowiedne inaksze przechowanie.

Gdyby poszkodowany prosił o niezwłoczne zajęcie lub odpowiedne inaksze przechowanie podrobionych lub naśladowanych przedmiotów przywileju, i narzędzi, do podrabiania lub naśladowania wyłącznie służących, natenczas władza, jeżeli poszkodowany naruszenie przywileju swego przez oględziny, ocenienie znawców kunsztu, albo innym jakim sposobem udowodnił, bez zwłoki na to zezwolić, i je przedsięwziąć powinna.

Wszakże według dalszego przepisu §. 44. ust. o przyw. ma mieć na to baczenie, ażeby obwinionemu, jeżeli koniecznej nie ma potrzeby, nie wyrządzić szkody niepowetowanej, a zatem, gdzieby tego potrzebę widziała, ma zażądać od poszkodowanego złożenia odpowiednej kaucyi na zadośćuczynienie za obelgę i szkodę.

§. 35.

W zachodzących wstępnych pytaniach, które rozstrzygać ma

a) Sędzia cywilny.

Gdyby się w toku śledztwa okazało, iż decyzyja zależy od wstępnego pytania, którego rozwiązanie według §. 46. ustawy o przyw. do sądów cywilnych należy, w takim razie władza odeszle strony do przynależnego sądu cywilnego, własny zaś sąd dopiero wydać może po zapadłym w tym względzie prawomocnym wyroku sądowym (§. 43. ust. o przyw.).

rechtlicher Entschädigungsansprüche wegen eines Privilegieneingriffes ankommt, so sind die Parteien anzuweisen, sich dieserwegen an das kompetente Zivilgericht zu wenden.

§. 33.

Bei Ansuchen wegen Privilegien-Eingriffes oder Verletzung.

Wird von dem Verletzten die politische Bezirksbehörde wegen Privilegieneingriffes zur Amtshandlung aufgefordert, so muß dem Ansuchen immer die Privilegiumsurkunde angeschlossen seyn, und wenn hieraus hervorgeht, daß die Privilegiums-Beschreibung geheim gehalten wird, so muß noch insbesondere von dem Verletzten der Beweis beigebracht seyn, daß der behauptete Privilegiumseingriff ein wiederholter, und die zivilgerichtliche Untersagung und Einstellung des ersten Eingriffes bereits vorangegangen sei. Werden diese Beweise nicht beigebracht, so hat die Behörde unter Angabe der Gründe die Amtshandlung zu verweigern.

Im entgegengesetzten Falle leitet sie die Untersuchung ein nach den für das Verfahren bei Gewerbsübertretungen bestehenden Vorschriften, und kann, wenn hinreichende Gründe vorhanden sind, sogleich die Vornahme eines Augenscheines oder Kunstbefundes anordnen.

§. 34.

Bei Ansuchen um unverzügliche Beschlagnahme oder sonst zweckmäßige Verwahrung.

Hat der Verletzte die unverzügliche Beschlagnahme oder sonst zweckmäßige Verwahrung der nachgemachten oder nachgeahmten Gegenstände des Privilegiums und der zur Nachmachung oder Nachahmung ausschließend dienlichen Werkzeuge angesucht, so hat die Behörde, wenn der Privilegieneingriff durch den Augenschein, Kunstbefund oder von dem Verletzten auf andere Weise dargethan ist, dieselbe unverweilt zu bewilligen und vornehmen zu lassen.

Doch hat sie nach weiterer Vorschrift des §. 44 des Priv. Ges. darauf Rücksicht zu nehmen, daß dem Beschuldigten ohne dringende Noth kein unersetzlicher Schade zugefügt werde, und daher, wenn sie es für nöthig findet, von dem Verletzten die Leistung einer angemessenen Sicherstellung für Schimpf und Schaden zu fordern.

§. 35.

Bei sich ergebenden Vorfragen, worüber

a) der Zivilrichter;

Sollte es sich während der Untersuchung ergeben, daß die Entscheidung von einer Vorfrage abhängt, worüber die Zivilgerichte nach §. 46 des Priv. Ges. zu sprechen haben, so hat die Behörde die Parteien an das zuständige Zivilgericht zu verweisen, und dieselbe kann in einem solchen Falle nur nach hierüber vorgelegtem rechtskräftigen richterlichen Urtheile ihre eigene Entscheidung schöpfen (§. 43 des Priv. Ges.).

b) Ministerstwo handlu.

Gdyby atoli w toku śledztwa okazało się, iż decyzyja zależy od wstępnych pytań, których rozwiązanie w myśl §. 42. ust. o przyw. jest rzeczą Ministerstwa handlu i przemysłowości, tedy takowego rozwiązania z urzędu swego zasięgnie, a do czasu nadejścia tegoż postępowanie karne zawiesić należy.

Wszelako tak w jednym jak i w drugim wypadku wyrzeczone zajęcie lub inne tymczasowe zarządzenia w mocy swojej utrzymane być mogą, dopóki nie nastąpi decyzyja względem dalszego ciągu postępowania.

§. 36.

Gdy potrzeba wglądnąć do opisu przywileju.

Jeżeli ku udowodnieniu zachodzącego naruszenia przywileju, albo ku wydaniu decyzyi ze strony władzy zachodzi potrzeba wglądnienia do opisu przywileju, władza o udzielenie tegoż uda się w najkrótszej drodze do c. k. Ministerstwa handlu i przemysłowości, mając to na uwadze, iż ten opis, jeżeli decyzyja od osnowy onego zależy, tejże bez względu na tajemnicę za podstawę służyć ma, i że przytem żadna jakakolwiek późniejsza zmiana, lub jakiekolwiek późniejsze skreślenie przedmiotu przywileju uwzględnione być nie może.

§. 37.

O usiłowanie zgody.

Jeżeli obwiniony przekonanym został o naruszenie przywileju, władza, zanim przystąpi do zawyrokowania, starać się ma poszkodowanego z obżałowanym w ten sposób do zgody przywieść, iżby narzędzia i rzeczy pomocnicze do podrabiania lub naśladowania wyłącznie służące, tudzież przedmioty podrobione lub naśladowane poszkodowanemu na rachunek wynagrodzenia szkody w pewnej kwocie były pozostawione.

§. 38.

Wynagrodzenie szkody.

Jeżeli poszkodowany ma jakie pretensyje względem wynagrodzenia szkody władza w wyroku karnym odeszle go z niemi do drogi prawa, do czego według przepisu §. 43. ust. o przyw. wyrok karny za podstawę mu posłuży.

§. 39.

Nadużycie zaufania przywilejem obdarzonego ma w wypadkach naruszenia przywilejów być uważane jako okoliczność obciążająca.

Jeżeli z urzędowania karnego okaże się, iż winny będąc w służbie lub w skutek zaufania nabytej wiadomości o odkryciu, wynalazku albo ulepszeniu

b) das Handelsministerium zu entscheiden hat.

Würde es dagegen im Laufe der Untersuchung sich zeigen, daß die Entscheidung von Vorfragen abhängt, über welche das Erkenntniß nach §. 42 des Priv. Ges. dem Ministerium für Handel und Gewerbe zusteht, so ist dieses Erkenntniß von Amtswegen einzuholen, und das strafrechtliche Verfahren bis zum Einlangen desselben auszusetzen.

In einem wie im anderen Falle können jedoch die etwa bereits verhängte Beschlagnahme, oder die sonst getroffenen provisorischen Vorkehrungen bis zur Entscheidung über die Fortsetzung des Verfahrens aufrecht erhalten werden.

§. 36.

Wenn die Einsicht der Privilegiums-Beschreibung nothwendig ist.

Ist zum Beweise des fraglichen Privilegiums-Eingriffes oder zur Entscheidung der Behörde die Einsicht der Privilegiums-Beschreibung erforderlich, so hat sich die Behörde im kürzesten Wege wegen Uebermittlung derselben an das k. k. Ministerium für Handel und Gewerbe zu wenden und sich gegenwärtig zu halten, daß, insoferne ihre Entscheidung von dem Inhalte der Privilegiums-Beschreibung abhängt, dieselbe ohne Rücksicht auf deren Geheimhaltung zum Grunde gelegt werden müsse, und daß dabei keine wie immer geartete nachträgliche Aenderung oder Darstellung des Privilegiumsgegenstandes berücksichtiget werden dürfe.

§. 37.

Uebereinkommensversuch.

Ist der Beschuldigte des Privilegieneingriffes überwiesen, so hat die Behörde, noch bevor sie zur Urtheilsschöpfung schreitet, zu versuchen, zwischen dem Verletzten und Verletzer ein Uebereinkommen zu Stande zu bringen, wornach die zur Ausführung der Nachmachung oder Nachahmung ausschließlich dienlichen Werkzeuge und Hilfsmittel, sowie die nachgemachten oder nachgeahmten Gegenstände auf Abrechnung des Schadenersatzes dem Verletzten um einen bestimmten Betrag überlassen bleiben sollen.

§. 38.

Schadenersatz.

Die Behörde hat in dem Straferkenntnisse den Verletzten bei allfälligen Schadenersatzansprüchen zu deren Austragung auf den Rechtsweg zu verweisen, zu dessen Betretung nach Vorschrift des §. 43. des Priv. Ges. das Straferkenntniß demselben zur Grundlage zu dienen hat.

§. 39.

Mißbrauch des Vertrauens des Privilegirten ist bei einem Privilegiums-Eingriffe als erschwerender Umstand zu behandeln.

Wenn durch die Strafverhandlung dargethan ist, daß der Schuldige die im Dienste oder durch das Vertrauen des Privilegirten erlangte Kenntniß von dessen Entdeckung,

użył do naruszenia przywileju, natenczas wymierzając karę, poczytać to należy w myśl §. 39. ust. o przyw., jako okoliczność obciążającą.

§. 40.

Rekurs do politycznej władzy krajowej.

Przeciw wszelkim zarządzeniom i wyrokom przez powiatowe władze polityczne w sprawach naruszenia przywilejów wydanym, służy temu, ktoby się niemi uciążonym być mniemał, droga rekursu do przełożonej krajowej władzy politycznej.

Rekurs ten atoli w przeciągu dni 14 po dniu odebrania decyzyi, przeciw której się rekuruje, do przynależnej krajowej władzy politycznej podany być powinien, inaczejby decyzyja powiatowej władzy politycznej nabyła prawomocności.

Rekurs po upływie terminu tego podany odrzucić należy. Nie wolno też na prośbę strony terminu tego przedłużyć. Atoli stronom nie w miejscu siedziby dotyczącej władzy krajowej zamieszkałym służą, co do orzeczenia względem należytego terminu podania rekursu, te same dobrodziejstwa, jakie im §m 31, l. 4. niniejszego przepisu przyznano względem wnoszenia podań o przedłużenie przywilejów.

§. 41.

Przeciw dwom równobrzmiącym decyzyjom dalszy rekurs nie ma miejsca.

Jeżeli polityczna władza krajowa zatwierdziła decyzyję, przeciw której rekurowano, tedy ta decyzyja z chwilą doręczenia wyroku władzy krajowej, nabywa zupełnej mocy prawa, a dalszy rekurs przeciw dwom równobrzmiącym decyzyjom nie ma mieć miejsca.

§. 42.

Rekurs do Ministerstwa.

Jeżeli zaś krajowa władza polityczna w drodze rekursu zmieniła decyzyję władzy podległej, natenczas stronie tem uciążoną się być mniemającej otwarta jest droga rekursu do c. k. Ministerstwa handlu i przemysłowości, przyczem służyć mają za skazówkę też same postanowienia, które zawarte są w §. 40. niniejszego przepisu wykonawczego.

§. 43.

Decyzyje Ministerstwa handlu i przemysłu stają się z chwilą doręczenia swego, każdym razem prawomocnemi.

Erfindung oder Verbesserung zu dem Privilegiumseingriffe benützt hat, so ist dieß bei Bemessung der zuzuerkennenden Strafe nach §. 39 des Priv. Ges. als ein erschwerender Umstand in Anschlag zu bringen.

§. 40.

Rekurs an die politische Landesbehörde.

Gegen alle Verfügungen und Erkenntnisse der politischen Bezirksbehörde, welche in Angelegenheiten von Privilegieneingriffen erlassen werden, steht demjenigen, der sich hiedurch beschwert glaubt, der Rekurs an die vorgesetzte politische Landesbehörde offen.

Dieser Rekurs muß jedoch innerhalb 14 Tagen nach dem Zustellungstage der Entscheidung, wogegen rekurirt wird, bei der zuständigen Landesbehörde überreicht werden, widrigen Falls die Entscheidung der politischen Bezirksbehörde in Rechtskraft tritt.

Eine nach Verstreichung dieser Frist überreichte Rekursschrift ist zurückzuweisen. Eine Erweiterung dieser Frist auf Anlangen der Partei darf nicht stattfinden. Doch kommen den außerhalb des Sitzes der betreffenden Landesbehörde Wohnhaften, mit Rücksicht auf die Beurtheilungen der rechtzeitigen Ueberreichung, dieselben Begünstigungen zu Statten, welche bei der Ueberreichung von Privilegienverlängerungsgesuchen im §. 31, Z. 4, dieser Vorschrift zugestanden werden.

§. 41.

Gegen zwei gleichlautende Entscheidungen findet kein weiterer Rekurs Statt.

Wird die Entscheidung, gegen welche rekurirt wurde, von der politischen Landesbehörde bestätiget, so tritt dieselbe mit dem Zeitpunkte der Zustellung des landesbehördlichen Erkenntnisses in volle Rechtskraft, und es ist ein weiterer Rekurs gegen zwei gleichlautende Entscheidungen nicht zuläßig.

§. 42.

Rekurs an das Ministerium.

Fand jedoch politische die Landesbehörde Entscheidung der Unterbehörde im Rekurswege abzuändern, so steht der sich dadurch beschwert glaubenden Partei der Rekurs an das k. k. Ministerium für Handel und Gewerbe offen, wobei dieselben Bestimmungen zur Richtschnur zu dienen haben, welche im §. 40 dieser Vollziehungs-Vorschrift enthalten sind.

§. 43.

Die von dem Ministerium für Handel und Gewerbe erflossenen Entscheidungen treten jedesmal sogleich bei deren Zustellung in Kraft.

§. 44.

Skutek założonego rekursu.

Jeżeli przeciw wyrokowi karnemu założono rekurs, wykonanie wyroku do czasu wydania prawomocnej decyzyi zawiesić należy.

§. 45.

Wykonanie wyroku karnego.

Jeżeli wyrok karny stał się prawomocnym, powiatowa władza polityczna ma niezwłocznie przystąpić do wykonania jego.

Stosownie do tego postanowienia powinna ona użyciem w mocy jej będących środków prawnych, i z surowością ku temu dążyć, aby winowajca zasądzoną karę pieniężną bez ociągania się zapłacił, i aby taż wpłynęła do funduszu ubogich w miejscu, gdzie przestępstwo zostało popełnione, albotеż, jeśliby winowajca zapłacić nie mógł, aby kara pieniężna, którą wedle przepisu §. 39. ustawy o przyw. na areszt zamienić należy, w ten sposób zmazaną została.

Dalej ma to zarządzić powiatowa władza polityczna, ażeby narzędzia tudzież rzeczy pomocne, do podrabiania lub naśladowania wyłącznie służące, o ileby względem nich w myśl §. 37. niniejszego przepisu albo na innej drodze nie przyszło do ugody, według okoliczności zaraz rozłożono, przekształcono, albo do użytku niezdatnemi uczyniono; zaś przedmioty, któreby za przepadłe uznane były, o ileby nie były zostawione uprzywilejowanemu na rachunek pretendowanego wynagrodzenia szkody, poniszczono.

VII.

Postępowanie w wypadkach, w których ważność nadanego przywileju podana jest w wątpliwość.

§. 46.

Kompetencyja.

Wszystkie podania, doniesienia, żałoby lub skargi, mające za cel uznanie przywileju za żaden, lub też unieważnienie albo zgaśnięcie tegoż, wchodzą w zakres rozpoznania i rozstrzygania c. k. Ministerstwa handlu i przemysłowości.

Polecono jest przeto wszystkim władzom, aby wniesione do siebie każde takie podanie, doniesienie, żałobę lub skargę, niezwłocznie w drodze przepisanej odsełały do pomienionego Ministerstwa.

§ 47.

Zdanie znawców kunsztu.

We wszystkich przypadkach, gdzie zachodzi pytanie:

§. 44.

Wirkung des ergriffenen Rekurses.

Wird gegen ein Straferkenntniß rekurirt, so ist die Vollstreckung desselben bis zur rechtskräftigen Entscheidung aufzuschieben.

§. 45.

Vollstreckung des Straferkenntnisses.

Ist ein Straferkenntniß rechtskräftig geworden, so hat die politische Bezirksbehörde unverweilt zur Vollstreckung desselben zu schreiten.

Dem gemäß hat sie mit den ihr zustehenden gesetzlichen Mitteln und mit Strenge dahin zu wirken, daß die verhängte Geldstrafe von dem Schuldigen ungesäumt bezahlt werde und in den Armenfond des Ortes fließe, wo das Vergehen begangen wurde, oder wenn der Schuldige zahlungsunfähig ist, daß von demselben die nach Vorschrift des §. 39 des Priv. Ges. in Arrest umzuwandelnde Geldstrafe, in dieser Art abgebüßt werde.

Ferner hat dieselbe zu veranlassen, daß die zur Ausführung der Nachmachung oder Nachahmung ausschließend dienlichen Werkzeuge und Hilfsmittel, insofern ein Uebereinkommen nach §. 37 dieser Vorschrift, oder auf anderem Wege nicht erzielt wurde, nach Beschaffenheit derselben sogleich zerlegt, umgestaltet oder unbrauchbar gemacht; dagegen die für verfallen erklärten Gegenstände, insofern dieselben dem Privilegirten nicht auf Abrechnung seines Schaden-Ersatzanspruches überlassen worden sind, vertilgt werden.

VII.

Verfahren in Fällen, in welchen die Giltigkeit eines ertheilten Privilegiums in Frage gestellt ist.

§. 46.

Kompetenz.

Alle Eingaben, Anzeigen, Beschwerden oder Klagen, welche auf die Nullität oder Nichtigkeit eines Privilegiums, oder auf dessen Erlöschung gerichtet sind, gehören zur Verhandlung und Entscheidung vor das k. k. Ministerium für Handel und Gewerbe.

Sämmtliche Behörden sind demnach angewiesen, jede solche Eingabe, Anzeige, Beschwerde oder Klage, welche an sie gelangt, unverzüglich im vorschriftmäßigen Wege an das genannte Ministerium zu leiten.

§. 47.

Kunstbefund.

In allen Fällen, in denen es sich um die Frage handelt:

a) czyli nadany przywilej ma za przedmiot odkrycie, wynalazek, lub ulepszenie, które będąc wprowadzonemi z zagranicy, do nadania przywileju sposobnemi nie były; albo

b) czyli załączony opis przedmiotu przywileju posiada własności w §. 12. ust. o przyw. wymagane; albo

c) czyli przedmiot przywileju według przepisów §. 1. ust. o przyw. za odkrycie, wynalazek, albo ulepszenie, i czy za nowy ma być uważany; albo

d) czyli przedmiot przywileju jest jeden i tenże sam z innym przedmiotem uprzywilejowanym; albo

e) czyli przedmiot przywileju nie jest może takiego rodzaju, iż według §. 2. albo §. 5. ust. o przyw., przywileju nań udzielać nie można; nakoniec

f) czyli dalsze wykonywanie przywileju nie wchodzi w przeciwieństwo z względami publicznemi;

Ministerstwo handlu orzeka tylko na podstawie zdania znawców kunsztu.

§. 48.

Ustanowienie znawców kunsztu.

W wyborze i ustanowieniu znawców kunsztu Ministerstwo postępować będzie według postanowień przepisanych w rozdziale III. niniejszego przepisu.

§. 49.

Ogólne obowiązki tychże.

Znawcy kunsztu są obowiązani, sądzić o podanych w wątpliwość przedmiotach przywilejów tylko według załączonego opisu tychże, a przytem to mieć na pamięci, iż żadna późniejsza jakakolwiek zmiana lub wyświecenie, jako objaśnienie lub przedstawienie przedmiotu przywileju uwzględnione być nie może; nakoniec mają się ograniczyć jedynie na oświadczenia zdania swojego, nie zapuszczając się bynajmniej w zastosowanie ustawy do przypadku przedłożonego.

§. 50.

W szczególności instytutu politechnicznego, fakultetu medycznego lub też jakiej innej korporacyi znawców kunsztu.

Jeśli do oświadczenia zdania w rzeczach kunsztu wezwano instytut politechniczny, fakultet medycyny, albo jaką inną korporacyję znawców kunsztu, przełożony udzieli przedmiot rozpoznawstwa któremu członkowi w kunszcie biegłemu do wypracowania. Członek ten na posiedzeniu przez przełożonego zwołanem wyłoży przedmiot rozpoznawstwa, tudzież swoje zdanie i powody tegoż,

a) ob das ertheilte Privilegium eine Entdeckung, Erfindung oder Verbesserung zum Gegenstande habe, die vom Auslande eingeführt zur Ertheilung des Privilegiums nicht geeignet war, oder

b) ob die eingelegte Beschreibung des Privilegiums-Gegenstandes die im §. 12 des Priv. Ges. vorgeschriebenen Eigenschaften besitze, oder

c) ob der Gegenstand des Privilegiums nach den Bestimmuugen des §. 1 des Priv. Ges. als eine Entdeckung, Erfindung oder Verbesserung und als neu zu betrachten sei, oder

d) ob der Gegenstand des Privilegiums mit einem andern privilegirten Gegenstande identisch sei, oder

e) ob der Gegenstand des Privilegiums nicht etwa ein solcher sei, auf welchen nach §. 2 oder §. 5 des Priv. Ges. ein Privilegium nicht stattfinden darf, oder

f) ob die fernere Ausübung des Privilegiums nicht mit öffentlichen Rücksichten in Widerstreit trete,

wird das Ministerium für Handel nur auf Grundlage eines sachverständigen Befundes das Erkenntniß schöpfen.

§. 48.

Bestellung der Kunstverständigen.

Bei der Wahl und Bestellung der Kunstverständigen wird das Ministerium nach den im Abschnitte III dieser Vorschrift festgesetzten Normen vorgehen.

§. 49.

Allgemeine Obliegenheiten derselben.

Die Kunstverständigen sind verpflichtet, den in Frage gestellten Privilegiumsgegenstand nur nach der eingelegten Beschreibung zu beurtheilen und sich dabei gegenwärtig zu halten, daß keine wie immer geartete nachträgliche Aenderung oder Erläuterung, als Erklärung oder Darstellung des Privilegiumsgegenstandes berücksichtiget werden dürfe; endlich haben sie sich auf die Abgabe des Kunstbefundes allein zu beschränken, und sich in eine Anwendung des Gesetzes auf den vorliegenden Fall durchaus nicht einzulassen.

§. 50.

Insbesondere des polytechnischen Institutes, der medizinischen Fakultät oder einer anderen sachverständigen Körperschaft.

Wird zur Abgabe des Kunstbefundes das polytechnische Institut, die medizinische Fakultät oder sonst eine sachverständige Körperschaft aufgefordert, so hat der Vorstand den Gegenstand der Frage einem sachkundigen Mitgliede zur Bearbeitung zuzuweisen. Dasselbe hat in einer von dem Vorstande anzuordnenden Sitzung den Gegenstand und sein wohlbegründetes Gutachten vorzutragen, worüber sodann zu be-

nadczem obradować i według przepisów głosować, a wynikłość tego wraz z protokółem obrad Ministerstwu handlu i przemysłowości przełożyć należy.

§. 51.

Uzupełnienie i objaśnienie zdania.

Gdyby co do zupełności lub prawdziwości zdania znawców kunsztu Ministerstwu przedłożonego zachodziły jakie wątpliwości, któreby trudnem lub niepewnem czyniły prawne zastosowanie zdania znawców do danego przypadku, natenczas winni będą znawcy dać stosowne wyjaśnienia, tłumaczenia albo uzupełnienia swojego zdania.

§. 52.

Prawomocność decyzyj ministeryjalnych.

Przeciw decyzyjom i wyrokom Ministerstwa nie masz dalszego odwołania się.

Wszelkie wyroki, któremi przywileje za żadne są uznane, nabywają prawomocności zaraz po swojem doręczeniu.

§. 53.

Odbiór dokumentu przywileju.

Jeżeli przywilej uznano za żadny, nie były, albo go ogłoszono za zgasły, wtedy polityczne władze przy zdarzonej sposobności odebrać mają dany dokument przywileju, i takowy w drodze przepisanej przesłać Ministerstwu handlu i przemysłowości ku zniszczeniu.

VIII.

Postępowanie z przywilejami, przed skutecznością ustawy o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852 r. nadanemi.

§. 54.

Własności podań o rozszerzenie przywileju.

W krajach koronnych, gdzie był wprowadzony najwyższy patent o przywilejach z dnia 31. Marca 1832 roku, mają polityczne władze krajowe wtedy tylko zadość czynić podaniom o rzeczywiste uzyskanie rozszerzonego według §§. 51. i 52 ustawy zakresu przywileju, nadanego po owym patencie,

a) jeżeli podanie opatrzone jest dokumentem przywileju, ten zaś dokument jeszcze jest ważny;

b) jeśli to podanie wnosi osoba, która w dokumencie przywileju i wyrażonych na tymże dopisach urzędowych za właściciela zupełnego przywileju, albo przynajmniej co do dotyczącego kraju koronnego jest uznaną.

rathen und vorschriftmäßig abzustimmen ist. Das Ergebniß ist sonach mit dem Berathungsprotokolle dem Ministerium für Handel und Gewerbe vorzulegen.

§. 51.

Ergänzung und Erläuterung des Gutachtens.

Sollten sich über die Vollständigkeit oder Richtigkeit des dem Ministerium vorgelegten Befundes der Kunstverständigen Bedenken ergeben, welche die gesetzliche Anwendung des Befundes auf den gegebenen Fall erschweren oder unsicher machen, so werden die entsprechenden Aufklärungen, Erläuterungen oder Vervollständigungen des Kunstbefundes von den Kunstverständigen über Aufforderung des Ministeriums nachzutragen seyn.

§. 52.

Rechtskräftigwerdung der Ministerialentscheidungen.

Gegen die Entscheidungen und Erkenntnisse des Ministeriums ist eine weitere Berufung nicht gestattet.

Alle Nullitätserkenntnisse treten sogleich nach der Zustellung in volle Rechtskraft.

§. 53.

Abnahme der Privilegiumsurkunde.

Ist ein Privilegium als null und nichtig erkannt, oder als erloschen erklärt worden, so soll die darüber ausgestellte Urkunde von Seite der politischen Behörden bei den sich dazu darbiethenden Anlässen eingezogen und im vorgeschriebenen Wege an das Ministerium für Handel und Gewerbe zur Vertilgung geleitet werden.

VIII.

Verfahren mit den vor der Wirksamkeit des Privilegiengesetzes vom 15. August 1852 bereits bewilligten Privilegien.

§. 54.

Erfordernisse der Gesuche um Ausdehnung des Privilegiums.

Die politischen Länderstellen in jenen Kronländern, in welchen das Allerhöchste Privilegienpatent vom 31. März 1832 eingeführt war, haben dem Gesuche um die wirkliche Erlangung des nach den §§. 51 und 52 des Priv. Ges. erweiterten Privilegien-Umfanges der nach jenem Patente ertheilten Privilegien nur dann Folge zu geben:

a) wenn das Gesuch mit der Privilegiums-Urkunde belegt und dieselbe noch giltig, und

b) wenn dasselbe von jener Person gestellt ist, welcher in der Privilegiumsurkunde und den auf denselben vorhandenen ämtlichen Aufzeichnungen als wirklicher Inhaber des Privilegiums in vollem Umfange, oder doch für das betreffende Kronland erklärt wird.

Gdyby władza krajowa miała w tym względzie jakie wątpliwości, tedy zasięgnie potrzebnych wyjaśnień przez władzę krajową onego kraju, w którym właściciel przywileju, lub pełnomocnik jego, w dokumencie przywileju wymieniony, ma swe zamieszkanie.

§. 55.

Dekret zawiadomienia, ogłoszenie i udzielenie tegoż Ministerstwu, władzom krajowym i izbom handlowym.

O pozwolonem rozszerzeniu przywileju na pewny kraj koronny właściciela przywileju osobnym dekretem zawiadomić należy.

W tym dekrecie wyrazić potrzeba, iż rozszerzenie to odnosi się tylko do reszty czasu przywileju, i że według §. 51. ust. o przyw. nie może przynosić uszczerbku tym, którzy w kraju koronnym jeszcze przed ogłoszeniem tego rozszerzenia byli w wykonywaniu uprzywilejowanego jakiego odkrycia, wynalazku albo ulepszenia.

Równocześnie z wydaniem tego dekretu nastąpić ma także obwieszczenie o rozszerzonym przywileju sposobem, przy publikacyi praw krajowych używanym.

Zresztą, gdyby mnożyły się podania o rozszerzenie, większą takowych liczbę wolno jest jednem obwieszczeniem w formie spisów do publicznej podawać wiadomości.

Egzemplarze obwieszczeń przesełać się mają miesięcznie c. k. Ministerstwu handlu i przemysłowości, krajowym władzom politycznym kraju koronnego, gdzie właściciel przywileju albo pełnomocnik jego ma swe zamieszkanie, nakoniec izbom handlowym i przemysłowym dotyczącego kraju koronnego.

§. 56.

Jak na podstawie nowej ustawy o przywilejach z dozwolonemi przedłużeniami dawnych przywilejów, co do rozciągłości tychże, postępować?

Podania o przedłużenie jakiego, na podstawie najwyższego patentu z dnia 31. Marca 1832 r. nadanego przywileju należą, począwszy od dnia skuteczności ustawy o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852, pod postanowienia tejże.

Z przedłużeniami dawniejszych przywilejów, po zapadłym dniu skuteczności nowej ustawy o przywilejach dozwolonemi, należy bez względu na czas wniesionego podania o przedłużenie przywileju postąpić według ustawy z dnia 15. Sierpnia 1852 r., zatem takowe udzielane będą dla całego państwa.

W ciągu przedłużonego tym sposobem czasu trwania przywileju nie ma potrzeby celem rozszerzenia ważności jego na kraje koronne, w których najwyższy patent z dnia 31. Marca 1832 r. nie był wprowadzony, podawać osobno do władz politycznych onychże krajów.

Wenn die Landesbehörde hierüber Bedenken hegt, so sind die nöthigen Aufklärungen im Wege jener Landesbehörde einzuholen, wo der Privilegiumsinhaber oder dessen in der Privilegiumsurkunde angegebener Bevollmächtigter seinen Wohnsitz hat.

§. 55.

Verständigungsdekret, Kundmachung und Mittheilung derselben an das Ministerium, die Landesbehörden und Handelskammern.

Ueber die bewilligte Ausdehnung des Privilegiums auf das betreffende Kronland ist der Privilegiumsinhaber mittelst Dekretes zu verständigen.

Es wird in diesem Dekrete auszudrücken seyn, daß die Ausdehnung nur auf die noch übrige Dauer des Privilegiums sich beziehe, und daß dieselbe nach §. 51 des Priv. Ges. denjenigen nicht nachtheilig seyn könne, welche im Kronlande die privilegirte Entdeckung, Erfindung oder Verbesserung bereits vor der Kundmachung dieser Ausdehnung wirklich ausgeübt haben.

Gleichzeitig mit dem Dekrete hat auch die Kundmachung der Ausdehnung auf die für die Veröffentlichung von Landesgesetzen übliche Weise zu erfolgen.

Es wird übrigens gestattet, wenn die Ansuchen um solche Ausdehnungen sich häufen sollten, mehrere zusammen mittelst Einer Kundmachung in Form von Verzeichnissen zu veröffentlichen.

Von den Kundmachungen sind Exemplare dem k. k. Ministerium für Handel und Gewerbe, den politischen Landesbehörden des Kronlandes, wo der Privilegiumsinhaber oder dessen Bevollmächtigter den Wohnsitz hat, sowie den Handels- und Gewerbekammern des betreffenden Kronlandes monatlich einzusenden.

§. 56.

Wie auf Grundlage des neuen Privilegiengesetzes ertheilte Verlängerungen alter Privilegien mit Rücksicht auf ihre Ausdehnung zu behandeln sind.

Gesuche um Verlängerung eines im Grunde des Allerhöchsten Patentes vom 31. März 1832 ertheilten Privilegiums fallen vom Tage der Wirksamkeit des Privilegiengesetzes vom 15. August 1852 angefangen unter die Bestimmungen desselben.

Die nach dem Tage der eingetretenen Wirksamkeit des neuen Privilegiengesetzes ertheilten Verlängerungen älterer Privilegien werden ohne Rücksicht auf den Zeitpunkt der Ueberreichung des Privilegiums-Verlängerungsgesuches nach dem Gesetze vom 15. August 1852 behandelt und daher für den Umfang des gesammten Reiches ertheilt.

Während der dergestalt verlängerten Privilegiumsdauer bedarf es keines besonderen Einschreitens bei der politischen Landesbehörde der Kronländer, wo das a. h. Patent vom 31. März 1832 nicht eingeführt war, um die Ausdehnung der Giltigkeit auf diese Kronländer zu erlangen.

§. 57.

Postępowanie z naruszeniami lub nadwerężeniami przywileju.

Z naruszeniami lub nadwerężeniami przywilejów, przed zapadłą skutecznością ustawy o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852 r. dokonanemi, postępować należy podług §. 55. ustawy w krajach koronnych, gdzie obowiązywał patent o przywilejach z dnia 31. Marca 1832 roku, podług postanowień tego patentu.

Ztąd wynika, iż z naruszeniami, których przeciw przywilejom na podstawie patentu z dnia 31. Marca 1832 roku nadanym, po zapadłej skuteczności ustawy z dnia 15. Sierpnia 1852 r. się dopuszczono, według ustaw tej drugiej ustawy postępować potrzeba.

§. 58.

Skutek zlewku przywilejów, wykonanego przed skutecznością nowej ustawy.

Zlewki przywilejów nadanych przed wejściem w życie ustawy o przywilejach dozwolone są w tej tylko objętości, w jakiej był ważnym pierwotny przywilej, t. j. w krajach koronnych, gdzie patent o przywilejach z dnia 31. Marca 1832 r. był ogłoszonym.

Zresztą wolno jest właścicielom przywilejów w krajach koronnych, w których w myśl §§. 51. i 52. nowej ustawy o przywilejach rozszerzenie przywilejów swoich uzyskali, starać się i o to u krajowych władz politycznych, iżby zaszłe przelanie własności przywilejów zostało obwieszczonem.

§. 57.

Behandlung der Privilegien-Eingriffe oder Verletzungen.

Die vor dem Eintritte der Wirksamkeit des Privilegiengesetzes vom 15. August 1852 begangenen Privilegieneingriffe oder Verletzungen sind nach §. 55 des Gesetzes in jenen Kronländern, in welchen das Privilegien-Patent vom 31. März 1832 in Wirksamkeit war, nach den Bestimmungen dieses letzteren zu behandeln

Hieraus folgt, daß Eingriffe, welche gegen auf Grund des Patentes vom 31. März 1832 ertheilte Privilegien nach Eintritt der Wirksamkeit des Gesetzes vom 15 August 1852 begangen werden, nach den Bestimmungen dieses letzteren Gesetzes zu behandeln sind.

§. 58.

Wirkung der Privilegienübertragungen, die vor der Wirksamkeit des neuen Gesetzes stattfanden.

Uebertragungen von Privilegien, die vor der Wirksamkeit des neuen Privilegiengesetzes ertheilt wurden, werden nur in dem Umfange, in welchem das ursprüngliche Privilegium Giltigkeit hat, d. i. für die Kronländer, wo das Privilegienpatent vom 31. März 1832 kund gemacht wurde, bewilliget.

Es steht den Privilegiumsinhabern übrigens frei, in den Kronländern, in denen sie nach §§. 51 und 52 des neuen Privilegiengesetzes die Ausdehnung ihres Privilegiums erwirkt haben, bei den politischen Landesbehörden auch die Kundmachung der stattgefundenen Uebertragung zu erlangen.

(Do przepisu o wykonawstwie).

Wzór A.

Od niżej podpisanego urzędu niniejszem poświadcza się, iż na dniu dzisiejszym (dzień, miesiąc i rok) o godzinie..... przed południem (po południu N. N. (imie, nazwisko, charakter i zamieszkanie proszącego) wniósł do tegoż urzędu podanie o wyłączny przywilej z opieczętowanem dołączeniem, zawierającem według oświadczenia opis nowego odkrycia, (wynalazku, ulepszenia), jak wyrażono w pomienionem podaniu, co do istoty swojej na tem polegać mającego, że

(tu następuje skreślenie dosłowne, jak to w podaniu jest wyrażono, przyczem wymienić potrzeba rysunki, modele, wzory i t. d., jeśliby jakie były załączone)

tudzież za lat., to jest czas, na który wyłączny przywilej zyskać chce, przypadającą według §. 11. najwyższego patentu o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852 r. taksę w kwocie złr. m. k. wypłacił (wypłacili).

Dan w

(nazwisko urzędu)

(podpis.)

Wzór B.

Gdy N. N. (imie, nazwisko, charakter i miejsce pobytu proszącego albo proszących o przywilej) Nam najuniżeniej przedstawił (przedstawili), jako zrobił (zrobili) odkrycie (wynalazek, ulepszenie), które za nowe uważane być ma, i według jego (ich) najlepszej wiedzy i sumienia stosownie do postanowienia §§. 1—5. patentu Naszego z dnia 15. Sierpnia 1852 r. nadania przywileju jest godne, a na tem polega:

(Skreślenie z podania wyjęte),

na któreto odkrycie (wynalazek, ulepszenie) tenże (ciż) o nadanie wyłącznego przywileju na lat uprasza (upraszają), gdy przytem wszelkich w tym względzie pomienionym patentem z dnia 15. Sierpnia 1852 r. przepisanych formalności dopełniono; przeto widzimy się spowodowanymi, N. N., jego (ich) spadkobiercom i cesyjonaryjuszom na pomienione przezeń (przez nich) dokonane odkrycie (wynalazek, ulepszenie) nadać wyłączny przywilej na lat po sobie

(Zur Vollzugsvorschrift).

Formular A.

Von dem unterfertigten Amte wird hiemit bestätiget, daß heute am (Tag, Monat und Jahreszahl) um Uhr Vor- (Nach-) Mittags N. N. (Tauf-, Zuname, Charakter und Wohnort des Privilegiumswerbers) hierorts ein Gesuch um ein ausschließendes Privilegium mit einer versiegelten Beigabe, angeblich die Beschreibung seiner (ihrer) neuen Entdeckung (Erfindung, Verbesserung) enthaltend, welche nach dem obigen Anbringen in der Wesenheit darin bestehen soll, daß

(hier hat die Darstellung derselben wörtlich, wie sie in dem Anbringen angezeigt ist, nebst der Anmerkung der allenfalls noch beigefügten Zeichnungen, Modelle, Muster u. dgl. zu folgen)

überreicht, und für die angesuchte Dauerzeit des ausschließenden Privilegiums von Jahren die in Folge des §. 11 des allerhöchsten Privilegienpatentes vom 15. August 1852 mit Konv. Mze. entfallende Privilegiumstaxe entrichtet hat (haben).

am

(Name des Amtes)

(Unterschrift).

Formular B.

Nachdem Uns N. N. (Tauf-, Zuname, Charakter und Wohnort des oder der Privilegienwerber) allerunterthänigst vorgestellt hat (haben), daß er (sie) eine nach seinem (ihrem) besten Wissen und Gewissen nach den Bestimmungen der §§. 1 — 5 Unseres Patentes vom 15. August 1852 als privilegirbar und neu anzusehende Entdeckung (Erfindung, Verbesserung) gemacht habe (haben), darin bestehend:

(Darstellung aus dem Ansuchen)

auf welche Entdeckung (Erfindung, Verbesserung) er (sie) um ein ausschließendes Privilegium auf die Dauer von Jahren bittet (bitten), und nachdem dießfalls alle in dem besagten Patente vom 15. August 1852 vorgeschriebenen Formalitäten erfüllt worden sind; so haben Wir uns bewogen gefunden, dem N. N., seinen (ihren) Erben und Zessionarien für seine (ihre) genannte Entdeckung (Erfindung, Verbesserung) ein ausschließendes Privilegium auf nacheinander folgende Jahre in den gesamm-

następujących we wszystkich krajach Państwa Naszego, pod warunkami w patencie Naszym z dnia 15. Sierpnia 1852 r. zawartemi, a mianowicie pod następującemi:

Po pierwsze. Iż nadany przywilej nie uwalnia w żadnym razie od postanowień i przepisów, jakie ze względu policyi zdrowia, bezpieczeństwa lub moralności, albo ze względu na publiczny interes Państwa istnieją, lub będą wydane, że więc wykonanie przywileju pozostaje zawisłem od wszystkich postanowień przepisów tego rodzaju, w skutek czego toż wykonanie, jeżeli jest ograniczone, lub zupełnie zakazane, tylko pod tem ograniczeniem miejsce mieć może, albo też zupełnie zaniechane być ma, ileże przywilej żadnego zpod onych wyjątku stanowić nie może.

Powtóre. Że pomieniony przywilej gaśnie, skoroby brak co do istoty przepisanych własności opisu był udowodnionym.

Potrzecie. Że, skoroby kto prawnym dowodem okazać zdołał, iż uprzywilejowane odkrycie (wynalazek, ulepszenie) już przed dniem i godziną urzędownie wygotowanego certyfikatu wedle §. 1. patentu Naszego nie miał charakteru nowości wewnątrz kraju, albo iż uprzywilejowane odkrycie (wynalazek, ulepszenie) z zagranicy jest sprowadzone, a tam mocą żadnego przywileju nie było ograniczonem, albotеż że krajowy przywilej nie został nadany właścicielowi zyskanego już przedtem na tenże sam przedmiot zagranicznego przywileju, lub tegoż właściciela prawnemu cesyjonaryjuszowi, tenże za zgasły albo raczej za niewydany uważany być ma.

Poczwarte. Że przywilej za zgasły, albo raczej za nieważny uważany być ma, jeśliby który właściciel jakiego prawomocnego przywileju udowodnił, iż nowo uprzywilejowane odkrycie (wynalazek, ulepszenie), a drugie jego własne, pierwej w drodze przepisanej oznajmione i uprzywilejowane odkrycie (wynalazek, ulepszenie) jest jedno i toż samo.

Popiąte. Że przywilej za zgasły poczytany być ma, jeśli przywilejem obdarzony (obdarzeni) najdalej w ciągu roku jednego, rachując od dnia dzisiejszego, nie rozpocznie (nie rozpoczną) wykonywać swe odkrycie (wynalazek, ulepszenie), albo jeżeli toż wykonanie przez całe dwa lata zupełnie przerwał (przerwali).

Poszóste. Że przywilejem obdarzony, wykonywując przedmiot przywileju, pod rygorem unieważnienia jego następujące szczegółowe przepisy ściśle wypełniać powinien:

(następują według okoliczności szczególne warunki, lub ograniczenia nadanego przywileju).

ten Ländern Unseres Reiches unter den in Unserem Patente vom 15. August 1852 enthaltenen Bedingungen, und namentlich gegen dem zu verleihen:

Erstens. Daß das ertheilte Privilegium in keinem Falle von den gesetzlichen Anordnungen und Vorschriften, die in öffentlichen Gesundheits-, Sicherheits- oder Sittlichkeitsrücksichten, oder im allgemeinen Staats-Interesse bestehen oder erlassen werden, entbinde und folglich die Ausübung des Privilegiums von allen derartigen Anordnungen und Vorschriften abhängig bleibe, wonach dieselbe, je nachdem sie durch jene eingeschränkt oder selbst ganz untersagt wird, nur beschränkt, oder auch gar nicht stattfinden darf, ohne daß das Privilegium eine Ausnahme davon zu begründen vermag.

Zweitens. Daß das gedachte Privilegium erlösche, sobald irgend ein wesentlicher Mangel der vorschriftmäßigen Eigenschaften der Beschreibung gesetzmäßig erwiesen wird.

Drittens. Daß, sobald Jemand mittelst gesetzlichen Beweises darthun könnte, daß die privilegirte Entdeckung, (Erfindung, Verbesserung) schon vor dem Tage und der Stunde des ämtlich ausgefertigten Zertifikates die Eigenschaft der Neuheit im Inlande nach §. 1 Unseres Patentes vom 15. August 1852 nicht mehr hatte; oder daß die privilegirte Entdeckung (Erfindung, Verbesserung) aus dem Auslande eingeführt wurde und daselbst auf kein Privilegium beschränkt war; oder daß das inländische Privilegium nicht dem Inhaber des auf den nämlichen Gegenstand früher erwirkten ausländischen Privilegiums oder dessen rechtmäßigen Zessionarien ertheilt wurde, als erloschen oder vielmehr als nicht ertheilt betrachtet werden soll.

Viertens. Daß das Privilegium erloschen oder vielmehr als nicht ertheilt angesehen seyn soll, wenn der Eigenthümer eines in Kraft stehenden Privilegiums nachweiset, daß die neu privilegirte Entdeckung (Erfindung, Verbesserung) mit seiner eigenen früher ordnungsmäßig angezeigten und privilegirten Entdeckung (Erfindung, Verbesserung) identisch ist.

Fünftens. Daß das Privilegium erloschen seyn soll, wenn der (die) Privilegirte (Privilegirten) nicht längstens binnen Einem Jahre von dem heutigen Tage an gerechnet, seine (ihre) Entdeckung (Erfindung, Verbesserung) im Inlande auszuüben angefangen hat (haben), oder wenn er (sie) diese Ausübung durch volle zwei Jahre gänzlich unterbricht (unterbrechen).

Sechstens. Daß der Privilegirte bei der Ausübung des Privileginms-Gegenstandes folgende besondere Vorschriften, bei sonstiger Ungiltigkeit dieses Privilegiums, genau zu beobachten habe:

(folgen die allfälligen besonderen Bedingungen oder Beschränkungen, unter welchen das Privilegium ertheilt wird).

Posiódme. Że po upływie prawnego czasu przywileju użytkowanie pomienionego odkrycia (wynalazku, ulepszenia) każdemu ma być wolne.

Jeżeli więc prawem przepisane warunki wiernie będą dopełnione, tedy nie tylko używać będzie (będą) tego najłaskawiej mu (im) nadanego przywileju, ale także nakazujemy wraz, aby przez lat począwszy od publicznego ogłoszenia tego dokumentu we wszystkich krajach Państwa Naszego, oprócz niego (nich) jego (ich) spadkobierców lub cesyjonaryjuszów, nikt inny nie ważył się wykonywać oznajmionego przezeń (przez nich) i opisanego odkrycia, (wynalazku, ulepszenia) pod przepisaną w §§. 39. i 40. patentu Naszego z dnia 15. Sierpnia 1852 r. winą od 25—1000 złr., tudzież konfiskatą podrabianych przedmiotów wraz z pomocnemi środkami i narzędziami, do podrabiania onych wyłącznie służącemi.

Do władz, których to dotycze, wydajemy najwyraźniejszy rozkaz, aby czuwały nad wykonawstwem tego przywileju i warunkami z tymże połączonemi.

W dowód czego i t. d.

Siebentens. Daß mit dem Verlaufe der gesetzmäßigen Privilegienzeit die Benützung der gedachten Entdeckung (Erfindung, Verbesserung) Jedermann frei seyn soll.

Wenn nun die gesetzmäßigen Bedingungen getreulich in Erfüllung gebracht werden, so soll er (sollen sie) nicht nur dieses ihm (ihnen) allergnädigst verliehenen Privilegiums sich zu erfreuen haben, sondern Wir verordnen zugleich, daß während Jahren von dem Tage der öffentlichen Kundmachung dieser Urkunde angefangen, in sämmtlichen Ländern Unseres Reiches sich außer ihm (ihnen) seinen (ihren) Erben oder Zessionarien Jedermann enthalten soll, die von ihm (ihnen) angezeigte und beschriebene Entdeckung (Erfindung, Verbesserung) auszuüben, bei Vermeidung der in den §§. 39 und 40 Unseres Patentes vom 15. August 1852 festgesetzten Geldstrafe von 25—1000 fl. und der Konfiszirung der nachgeahmten Gegenstände sammt den zur Nachmachung derselben ausschließend dienlichen Hilfsmitteln und Werkzeugen.

Den Behörden, die es betrifft, ertheilen Wir den gemessensten Befehl, über die Handhabung dieses Privilegiums und die damit verbundenen Bedingungen zu wachen.

Urkunde dessen ꝛc.

Wzór C.

Rejestr główny.

Karta

Liczba	Data nadanego przywileju	Imie i nazwisko, dalej zamieszkanie przywilejem obdarzonego (z wyrażeniem osobnej firmy, pod którą wykonywanym jest przywilej)	Przedmiot przywileju	Czyli o zachowanie tajemnicy proszono, lub nie	Pierwotnie pozwolony czas trwania przywileju	Przedłużenie czasu trwania		Przelanie własności przywileju			Koniec przywileju		Odwołanie do				Uwagi.
						Data przedłużenia przywileju	Czas trwania przedłużenia	Data pozwolenia	Zakres i tytuł przelania	Nazwisko i mieszkanie osób, na które przelano przywilej	Data wyroku	Zakres i tytuł unieważnienia	fascykułu registratury		rejestru przywilejów unieważnionych		
													tom	karta	tom	karta	

Hauptregister.

Folio

Zahl	Datum der Privilegiums-verleihung	Vor- und Zuname, dann Wohnort des Privilegirten (mit Angabe der besonderen Firma, unter der das Privilegium ausgeübt wird)	Gegenstand des Privilegiums	Ob die Geheimhaltung der Beschreibung angesucht ward oder nicht	Ursprünglich bewilligte Dauer des Privilegiums	Verlängerungen der Dauerzeit		Uebertragungen des Privilegiums			Beendigung des Privilegiums		Beziehungen auf				Anmerkungen.
						Datum der Privilegiums-verlängerung	Dauer der Verlängerung	Datum der Bewilligung	Umfang und Titel der Uebertragung	Name u. Wohnort der Personen, an welche die Uebertragung stattgefunden	Datum des Erkenntnisses	Umfang und Titel der Ungiltigkeit	den Registratur-Faszikel		das Ungiltigkeits-Register		
													Tom.	Fol.	Tom.	Fol.	

Wzór D.

Rejestr unieważnionych przywilejów.

Karta

Tom, karta i liczba rejestru głównego	Imie i nazwisko ostatniego właściciela przywileju	Przedmiot przywileju	Data pierwotnego nadania przywileju	Jak długo trwał przywilej	Sposób w jaki przywilej stał się nieważnym	Data zapadłej nieważności przywileju	Uwagi.

Formular D.

Register über die außer Kraft getretenen Privilegien.

Folio

Tom., Fol. und Zahl im Haupt-Register	Vor- und Zuname des letzten Privilegiumsbesitzers	Gegenstand des Privilegiums	Datum der ursprünglichen Privilegiums-Verleihung	Statt gehabte Dauer des Privilegiums	Art, auf welche das Privilegium ungiltig wurde	Datum der eingetretenen Ungiltigkeit des Privilegiums	Anmerkungen.

Wzór E.

Niniejszy najwyższy wyłączny przywilej wpisano wedle przepisu do rejestru przywilejów tom. kart. liczb.

W Wiedniu dnia

Z c. k. archiwum przywilejów.

(podpis).

Wzór F.

Dozwolone na rok do przedłużenia niniejszego przywileju zapisano wedle przepisu do rejestru przywilejowego tom. kart. liczb.

W Wiedniu dnia

Od c. k. archiwum przywilejów.

(podpis).

Wzór G.

Niniejszy najwyższy przywilej wyłączny został mocą (tu nazwać należy dokument zlewku) na własność N. N. w ten sposób zupełnie przelany, iż i t. d. (tu dosłownie wyrazić część przelanego przywileju, lub warunek, albo ograniczenie, pod jakiem zlewek uskuteczniono). To przelanie własności zapisano wedle przepisu do rejestru przywilejów tom. kart. liczb.

W Wiedniu dnia

Z c. k. archiwum przywilejów.

(podpis).

Formular E.

Gegenwärtiges a. h. ausschließendes Privilegium wurde in dem Privilegien-Register Tom. Fol. Z. vorschriftmäßig einregistrirt.

Wien am

Vom k. k. Privilegien-Archive.

(Unterschrift).

Formular F.

Die auf das te bis te Jahr bewilligte Verlängerung des gegenwärtigen Privilegiums wurde in dem Privilegien-Register Tom. Fol. Z. vorschriftmäßig einregistrirt.

Wien am

Vom k. k. Privilegien-Archive.

(Unterschrift).

Formular G.

Gegenwärtiges a. h. ausschließendes Privilegium wurde in Gemäßheit (hier ist die Uebertragungs-Urkunde zu bezeichnen) an den N. N. vollständig (übertragen) in der Art übertragen, daß u. s. w. (hier kömmt der Theil des Privilegiums, welcher übertragen würde, oder die Bedingung oder Beschränkung, unter welcher die Uebertragung geschah, wörtlich einzuschalten). Diese Privilegiums-Uebertragung wurde in dem Privilegiums-Register Tom. Fol. Z. vorschriftmäßig eingetragen.

Wien am

Vom k. k. Privilegien-Archive.

(Unterschrift).

Wzór H.

Ponieważ najwyższy przywilej wyłączny, N. N. dnia nadany (przedmiot przywileju), mocą (tu wyrazić należy dokument zlewku) przez właściciela przywileju w ten sposób na własność N. N. został ustąpiony, iż (tu wyrazić dosłownie odstąpioną część przywileju, albo warunek lub ograniczenie, pod jakiém to ustąpiono), przeto poświadcza się niniejszem, iż ten akt zlewku własności na dniu dzisiejszym wedle przepisu zapisano do przynależnego rejestru tom. stron. liczb.

W Wiedniu dnia

Z c. k. archiwum przywilejów.

(podpis).

Formular II.

Nachdem das dem N. N. unterm verliehene ausschließende a. h. Privilegium auf (Gegenstand des Privilegiums) zu Folge (hier ist die Uebertragungs-Urkunde zu bezeichnen) von dem Privilegienbesitzer an den N. N. in der Art übertragen wurde, daß (hier ist der Theil des Privilegiums, welcher übertragen wurde, oder die Bedingung oder Beschränkung, unter welcher die Uebertragung geschah, wörtlich einzuschalten), so wird hiemit bestätigt, daß dieser Uebertragungsakt in dem hiezu bestimmten Register Tom. Fol. Z. am heutigen Tage vorschriftmäßig eingetragen worden ist.

Wien am

Vom k. k. Privilegien-Archive.

(Unterschrift).

Aneks 2. do nr. 291.

Obwieszczenie Ministerstwa handlu z dnia 5. Października 1852,

względem skuteczności najwyższej ustawy o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852 r. w księstwie Lichtensztejn.

Stosownie do §. 11. celno-związkowego traktatu pod dniem 5. Czerwca 1852, między Jego Ces. Król. Apostolską Mością Cesarzem Austryi i Jaśnie Oświeconym udzielnym Księciem Lichtensztejn zawartego, a z dniem 1. Sierpnia 1852 obowiązywać poczynającego, najwyższa ustawa o przywilejach z dnia 15. Sierpnia 1852 r., ogłoszona dnia 25. Września 1852 r., ma także i w księstwie Lichtensztejn moc obowiązującą; dlatego poddani austryjaccy mają prawo żądać rozciągnienia swych przywilejów na księstwo Lichtensztejn, poddani zaś księstwa tego mają prawo uzyskiwać przywileje zarówno z poddanymi austryjackimi pod temi samemi warunkami, i z tąż samą rozciągłością.

Z tej przyczyny Ministerstwo handlu widzi się nakłonionem, z powodu ogłoszenia wyżej wymienionej nowej ustawy o przywilejach przypomnieć powszechnie §. 11. przytoczonego traktatu celno-związkowego z dnia 5. Czerwca 1852 roku. Tenże opiewa tak:

„Przywileje nabyte według praw austryjackich na „wyłączne użytkowanie z wynalazków, odkryć i ulepszeń, „mają być i w księstwie Lichtensztejn za ważne uważane; „wszelako wyrabianie przedmiotów podobnie jak sprzedaż „kupiecka takowych przywiązana jest w księstwie Lichten„sztejn do zachowania istniejących tamże ustaw przemy„słowych“.

„Zresztą poddanych księstwa Lichtensztejn sta„wia się we wszystkiem, co się tycze nabycia takich przy„wilejów, na równi z austryjackimi poddanymi, a wykonaw„stwo nadanych im w księstwie przywilejów uważane jest „za mające ten sam skutek prawny, jakiby miało na ziemi „austryjackiej“.

2. Beilage zu Nro. 291.

Kundmachung des Handelsministeriums vom 5. Oktober 1852,

betreffend die Wirksamkeit des Allerhöchsten Privilegiengesetzes vom 15. August 1852 im Fürstenthume Liechtenstein.

In Gemäßheit des §. 11 des zwischen Seiner k. k. Apostolischen Majestät dem Kaiser von Oesterreich und Seiner Durchlaucht dem souverainen Fürsten von Liechtenstein abgeschlossenen, am 1. August 1852 in Kraft getretenen Zollvereinsvertrages vom 5. Juni 1852 hat, das am 25. September 1852 kundgemachte Allerhöchste Privilegiengesetz vom 15. August 1852 auch rechtliche Wirksamkeit im Fürstenthume Liechtenstein; daher die österreichischen Staatsangehörigen die Ausdehnung ihrer Privilegienrechte auf das Fürstenthum Liechtenstein und die Angehörigen dieses Fürstenthumes das Recht genießen, gleich den österreichischen unter denselben Bedingungen und mit derselben Ausdehnung Privilegien zu erwerben.

Man findet sich aus diesem Grunde bestimmt, aus Anlaß der Kundmachung des oben erwähnten neuen Privilegiengesetzes den §. 11 des obgedachten Zollvereinsvertrages vom 5. Juni 1852 allgemein in Erinnerung zu bringen. Derselbe lautet:

„Privilegien auf die ausschließende Benützung von Er„findungen, Entdeckungen und Verbesserungen, welche nach öster„reichischen Gesetzen erworben werden, sind auch als für das „Fürstenthum Liechtenstein giltig anzusehen; doch ist die Verfer„tigung oder der gewerbsmäßige Verschleiß der Gegenstände sol„cher Privilegien im Fürstenthume Liechtenstein an die Beobach„tung der daselbst bestehenden Gewerbegesetze geknüpft."

„Uebrigens werden Angehörige des Fürstenthumes Liech„tenstein in Allem, was die Erwerbung solcher Privilegien betrifft, „den österreichischen Unterthanen gleichgestellt, und die Ausübung „der ihnen ertheilten Privilegien im Fürstenthume wird von der„selben Rechtswirkung angesehen, als wenn die Ausübung auf „österreichischem Gebiete stattfinden würde."

„Względem przywilejów żądanych i nabytych przez „książęcych poddanych przyznane są Rządowi książęcemu „w Wadutz też same prawa, również włożono nań też sa- „me obowiązki, jakie mocą ustaw austryjackich na Namie- „stnictwa są włożone, lub jakieby następnie włożone być „miały.

„Der fürstlichen Regierung zu Vaduz werden in An-
„sehung der von den fürstlichen Unterthanen angesuchten und er-
„langten Privilegien dieselben Befugnisse zugestanden, und diesel-
„ben Verpflichtungen auferlegt, welche die österreichischen Gesetze
„den Statthaltereien auferlegt haben, oder in der Folge auferle-
„gen sollten."